

Vsi imperiji so propadli

Zgodovina se ponavlja. Da ne delamo istih napak, jo je dobro poznati. V zgodovini so nastajali veliki imperiji - rimski, bizantinski, otomanski, frankovski, britanski, španski... Drzni možje so hoteli vladati celemu svetu: Džingiskan, Aleksander Veliki, Julij Cezar, Karel Veliki, Napoleon, Hitler... A več ozemlja kot so osvojili, prej se je imperij sesul in prej je slava zašla.

Iz zgodovine poznamo države z bogato kulturo in znanostjo. Ko so te države dosegle vrhunec, se je njihovo bogastvo širilo čez državne meje in pospešilo razvoj drugih držav. A sčasoma je ta vpliv pojenjal in na površje je prišla nprav večinskega prebivalstva v posamezni državi.

Spomnimo se zlate dobe grške kulture. Še zmeraj je pojem. Grčiji pravimo zibelka evropske kulture. Sokrat, Platon, Homer, Aristotel, Sofoklej, Arhimed, Evklid... so svetovni velikani. A zlata doba Grčije je minila. Danes je to običajna sredozemska država. Turisti jo obiskujejo zaradi stare slave. Grška kultura se je pred dva tisoč leti razširila po Sredozemlju. To je obdobje helenizma. Tudi od takrat poznamo velike ljudi, ki pa niso dosegli Grkov iz zlate dobe. V naslednjih stoletjih so se naselili v Sredozemlju drugi narodi in helenizem je danes le še dragocena dediščina.

Poglejmo današnji proces globalizacije. Amerika je pojem bogastva, demokracije in tehničnih dosežkov. Ameriška civilizacija se razliva po svetu in povsod pomeni nekaj več. Ampak svet ne bo postal Amerika. In boljše da ne. Kajti iz Amerike ne prihaja kultura in znanost, ampak njihovi izdelki. Preveč jih naredijo. Američani nas učijo njihovega načina življenja, jezika in razmišljanja. Začenja se obdobje amerikanizma. Nekoč bo (tudi to) zgodovina...

Primerjajmo zgodovino s pitjem kave. Kava lepo zadiši iz kavne ročke. Nalijemo jo v skodelico in uživamo. Odlično diši, okusna je. Ker smo jo zajeli iz kavne ročke. Če pa pozabimo posodo na ognju in prekipi, kava ni več dobra. Kavno lužo pobrišemo s krpo, in takoj splaknemo. Da ne smrdi.

Nada Kozina

IZ VSEBINE:

- ☞ **NAŠ OBRAZ:** Ida Petronio-Čap, žena pokojnega režiserja Vesne, Františka Čapa
- ☞ Pogovarjali smo se z Miranom Gasparijem
- ☞ 550 let samostana in cerkvice na Bernardinu
- ☞ O (smešnem) mestu Luciji

**USTVARJAMO
NOVA PVC
OKNA, VRATA**
Tel.: 05/677-02-42,
041/821-742

**PVC in ALU POLKNA, ROLETE, ŽALUZIJE,
GARAŽNA VRATA, ZASTEKLITEV BALKONOV...**

**DEMONTIRAMO STARA IN MONTIRAMO NOVA OKNA
ISTI DAN! TER VAM ZIDARSKO IN PLESKARSKO
UREDIMO V NOVO IN LEPŠE STANOVANJE!**

DOBAVA 15 DELOVNIH DNI
MIK CE-plast, PE Lucija
Vojkova 33a

KLIMA NAPRAVE hlajenje-gretje od 195.000 SIT
(montaža in DDV vključena v ceni

PANASONIC MITSUBISHI TOSHIBA GORENJE

- brezplačno svetovanje in ogled prostorov
- servis in vzdrževanje zagotovljen
- garancija do 5 let

CENTRALNO OGREVANJE

Ugodni krediti
Banke Koper:

- 12 mesecev T+0%
- 24 mesecev T+3%
- 36 mesecev T+4%

TRAMONTAL d.o.o.

Semova 23, Lucija

GSM: 041/628-658

Ne čakaj na maj...

Stara starša gospe Ide Čap - Petronio sta bila po očetovi strani po rodu Italijana, po materini strani pa je bil stari oče Grk, stara mama pa Slovenka. Družina njenih staršev - Petronio (oče je bil sodnik v Piranu) - je prodala hišo in se preselila v Trst (bilo je to še pred 2. svetovno vojno). Od rosnih let do svojega dvajsetega leta je tako gospa Ida živela v Trstu. Potem se je oče odločil, da se vsa družina - bili so antifašisti - odseli v Rim. V velikem mestu se je oče lažje zaposlil, zaradi svoje politične prepričanosti pa tudi ni bil toliko izpostavljen. Ker pa so sorodniki ostali v Portorožu, so se Petronijevi iz Rima redno vračali sem na dopust. Ida in njena zdaj že pokojna sestra, s katero sta si bili podobni kot jajce jajcu - bili sta namreč dvojčici - sta za vselej ostali zelo navezani na sestrično iz Portoroža. Tako je pač nanoslo, da sta po drugi svetovni vojni ostali v Portorožu, medtem ko je njuno sestrično zaneslo v Trst. Z njo se gospa Ida zdaj, ko ji je sestra umrla, še vedno pogosto obiskujeta. Gospe Idi Petronio - Čap pa je najzvestejša družba pes jazbečar po imenu Pip. To je že njen četrti Pip. In zakaj smo se odločili obiskati gospo Ido?

Najbrž so redki, ki niso slišali ali celo videli priljubljenega slovenskega filma iz petdesetih let Vesna; verjetno pa mnogi ne vedo, da ga je režiral **František Čap**, po rodu sicer Čeh, ki je živel v Portorožu, pokopan pa je na piranskem pokopališču. Gospa Ida se spominja, kako jo je v razigrani družini umetnikov Františku predstavil naš pred kratkim umrli veliki slikar, ki je prav tako vse do svoje smrti živel v Portorožu, **Viktor Birsa**. Čap je takrat imel že drugega psička Pipa; ko je prišel tretji, sta se Ida in František poročila. Pisalo se je leto 1958. In kakšni so spomini gospe Ide na njenega moža Františka? "Z njim ni bilo lahko živeti", pravi, "imel je zelo kompliciran karakter; bil je zelo čustven, inteligenten. Pogosto je potreboval samoto, drugič pa se je lotil kuhanja - kahal je zelo na dolgo, same specialitete - in potem je rad povabil družbo. Popil je veliko alkohola, nikoli pa ne med delom, med snemanji. Delal je z veliko odgovornostjo, z dušo... V vsak film je preil mnogo čustev. Zdi se mi, da se je s sodelavci dobro znajdel in tudi dobro razumel."

František Čap je bil izredno uspešen režiser. Njegovi filmi so še danes živo sporočilo slovenskim filmarjem; narejeni so tako dobro, z zvrhano mero dinamike in humorja, da jih je še vedno užitek gledati. Žal je njegovo delo prekmalu obstalo; komaj 59 leten je umrl. Gospo Ido povprašamo, kateri od filmov njenega moža ji je najbolj pri srcu. Pa najprej obuja spomine, kako je bilo, ko nenadoma Čap ni imel več dela. Ni bilo več uspehov. "Tega ni razumel. Zaprl se je vase; iz Portoroža ni šel več nikamor. Filme so začeli delati tudi novi, mlajši ljudje. Ni bilo denarja, tako da nismo mogli odkupiti hiše v Portorožu, kjer smo živeli (pozneje je v njej živel zdaj že pokojni sodnik Boris Bekeš). Ko je umrl, sem se preselila k svoji sestri. Od Františkovih filmov pa mi je bil najbolj všeč **Odločitev na mostu**", pripoveduje Ida o zadnjih letih svojega življenja z velikim režiserjem. In kakšno je danes življenje gospe Ide Petronio-Čap? Vprašamo jo, če jo kdaj kdo obiše, na primer filmarji, ko se vsako leto zberejo v Portorožu na filmskem festivalu. "Nihče. Jaz in Pip sva tu. Moja sestrična pride vsak teden iz Trsta. Hiša je potrebna popravila, ampak moževa penzija je majhna," nam odgovori gospa Čapova.

Ida Čap - Petronio je redkobesedna sogovornica, a kljub temu veliko pove. Živi v stari portoroški vili, kjer se je čas ustavil: v njej je čar preteklosti. Vse pripoveduje o ljudeh, ki so nekoč v njej živeli: pohištvo, slike, oprema... Celo krasen park okoli hiše odseva stare čase, spomine. In ravno ti so neprecenljivi za lažje prenašanje bremen, ki jih prinese jesen življenja. Letos je minilo trideset let od smrti njenega moža, velikega slovenskega režiserja Františka Čapa, ki sicer ni bil Slovenec, a je snemal (tudi) slovenske filme in so se od njega učili mnogi naši filmski ustvarjalci. Kdo ve, če se bo kdo spomnil te obletnice, na primer na slovenski televiziji z retrospektivo njegovih filmov, z izdajo kakšne publikacije o njegovem delu ali morda celo katera od kulturnih institucij v naši občini?

Dragica Mekiš

O Čapu ob 30 obletnici njegove smrti

- František Čap se je rodil 7. decembra 1913 na Češkem. Umril je 12. januarja 1972 in je pokopan na piranskem pokopališču.
- "František Čap je bil nadarjen režiser in resnično umetnik." Tako je o svojem uču-

telju zapisal Matjaž Klopčič v svojih spominih na "češkega prišleka". Na Čapov pogreb v Piranu leta 1972 razen Kališnika in še nekoga od slovenskih filmskih delavcev ni bilo nikogar. "In vendar je bila vsaj desetina ljudi, ki so živeli na Čapovem delu in zaradi njega in njegove mehke in popustljive narave, vrsto let dobro, polno

NAŠI OBRAZI

in dragoceno," je zapisal Klopčič, ki je leta 1958 postal Čapov asistent režije za film Ne čakaj na maj.

• František Čap se ni zmenil za nekatera mnenja, češ da je prišlek, ampak se je lotil dela, potem ko ga je tedanji direktor Triglav filma leta 1952 spoznal v Nemčiji in ga povabil v Jugoslavijo.

• Velik uspeh pri nas je dosegel leta 1953 z nepozabno Vesno. Zatem je vsako leto posnel film ali dva: Greh, Trenutek odločitve, Na pomoč, ljubi me, Orlovsko dekle, Kruh in sol (z Mastroiannijem v Sečoveljskih solinah), Ne čakaj na maj, leta 1962 Naš avto (ki se dogaja v Piranu), tri leta pozneje pa še dokumentarni Piran... Prekmalu je zmanjkalo naročil, soočenje z denarnimi težavami, pijača in leta 1972 pri 59. letih smrt.

• "Menim, da smo hudo grešili, ko smo dopustili, da talentiranemu režiserju Františku Čapu ni uspelo pri nas v celoti pokazati vsega znanja", si je očital Branimir Tuma, tedanji direktor Triglav filma.

• František Čap je bil tudi v rodni Češki uspešen, mlad režiser. Že leta 1939 so mu tam zaupali prvo samostojno režijo filma Žgoče poletje. Bil je najmlajši režiser na svetu, kar je s ponosom zapisal v svojih spominih. Posnel je 25 celovečerccev. Nagrade so kar deževale, vendar je potem leta 1949 zbežal v Nemčijo, kjer pa se ni najbolje počutil, zato se je rad odzval povabilu, da pride k nam. Kljub denarnim težavam, po tolikih letih trdega dela, uspešnih filmih, ki še danes odmevajo v našem vsakdanu, se zdi, da Čap ni ostal nikomur nič dolžan. Zagotovo pa je slovenski film ostal njemu velik dolžnik.

(Povzeto po slovenskem almanahu '99)

na Prešernovem nabrežju
v Piranu

Tel.: 05/674-71-01,
674-71-02, 674-71-22,
Fax: 05/674-71-00

Restavracija Pavel Piran sodi med redka gostišča, v katera se radi vračajo mnogi gostje. Slovi po izredno dobro pripravljenih darovih morja. Sicer pa vam iz bogate mednarodne kuhinje ponujajo: ribe, rakovice, jastoge, raroge, školjke, škampov cocktail, ribjo rižoto, tartufe, livadski biftek, specialitete na žaru. Odlična odprta in buteljčna vina.

Za obisk se priporočajo.

MLADI IZ BJUGNA PRI PIRANSKIH GIMNAZIJCIH

Oktobra lani je skupina piranskih gimnazijcev gostovala pri svojih vrstnikih v s Piranom pobrateno norveško občino Bjugen. Zdaj jim njihovi novi prijatelji vračajo obisk. Norveški prijatelji bodo v Piranu od 8. do 16. junija, bivali pa bodo doma pri piranskih gimnazijcih.

Slaščičarna dobrih slaščic

MIGNON

v Portorožu
in pekarna slastnih dobrot
v Luciji

vas pričakujeta s svojo pestro
izbiro.

OMV ISTRABENZ

BENCINSKI SERVIS

Portorož

odprto od 6. do 22. ure

- prodaja goriva
- mini market
- BAR
- prodaja plina
- menjalnica

Piran

odprto od 8. do 18. ure

- prodaja goriva za ladje na pomolu
- prodaja kurilnega olja
- mini market

Informacije na tel. št. 672-71-30
in 041/884-571

Miran Gaspari, direktor Zdravilišča Strunjan:

“Poskrbeti za razvoj in hkrati ohraniti raj!”

Petinštiridesetletni Miran Gaspari, direktor družbe Krka - Zdravilišče Strunjan d.o.o., je rojen v Ljubljani, a se je že kot sreónješolec zapisal turizmu. Bil je namreč štipendist Hotelov Bernardin (v času, ko so podjetje sredi 70.let odpirali) in pri njih delal dve sezoni kot praktikant. Pozneje v podjetju niso hoteli podpreti njegovih želja, da bi se turistično izobraževal in izpopolnjeval, zato se je vrnil na celino. K morju se je vrnil konec 80.let, ko so v strunjanskem zdravilišču iskali kakovostne turistične kadre. Sam pravi, da je bila preselitev težak korak. Na Obalo se je preselila vsa družina; zanj, za ženo in dve hčeri se je življenje začelo povsem na novo. Znanci in sorodniki niso mogli razumeti te odločitve, toda želja, da se dokaže v turizmu, je bila močnejša. Da je imel prav, potrjuje zelo uspešno podjetje, ki ga vodi.

Portorožan: Kakšen je pravzaprav trenutni status vašega podjetja?

Krka - Zdravilišče Strunjan d.o.o. je hčerska družba družbe Krka Zdravilišča, ta pa je v lasti novomeške tovarne zdravil Krka. V primerjavi z drugimi slovenskimi zdravilišči, katerih je Krka Zdravilišče stodontni lastnik, je lastniška struktura strunjanskega zdravilišča nekoliko drugačna: 51 odstotkov je v lasti Krke, 49 odstotkov pa je last organizacije vojnih invalidov. Takšna struktura ni naključna: objekt je bil namreč sredi 60. let zgrajen namensko za letovanje vojnih invalidov. Pozneje je z razvojem nadaljevala borčevska organizacija, ki se je združila z vojnimi invalidi. Zgradili so hotel, vendar je bil to zanje prevelik strokovni zalogaj, zato so za sodelovanje v sezoni 79/80 zaprosili Krko, podjetje z bogatimi izkušnjami v zdraviliškem turizmu. Po slovenski osamosvojitvi so se vojni invalidi vnovič odcepili od borčevske organizacije, tako da so v drugi polovici 90. let postali sogovorniki Krke pri delitvi lastniškega deleža.

Portorožan: V zadnjih letih zdravilišče doživlja pravi razcvet.

Drži, po osamosvojitvi je bilo daljše obdobje iskanja pravih poti. Leta 1998 smo pričeli z veliko, poldrugo milijardo tolarjev težko naložbo v obnovo hotela, vil (nekdanjih bun-

galovov), hidroterapije ter druge medicinske ponudbe. Letos smo vse zaključili z obnovo Vile Park, kjer je po novem tudi uprava. S poslovanjem smo zelo zadovoljni. Lani smo imeli za 1,2 milijarde prometa ter 73 milijonov dobička. Kljub manjšemu številu ležišč (323), smo zabeležili skoraj 100.000 nočitev, kar je absolutni rekord podjetja. Z veseljem ugotavljamo, da se povečuje število tujih gostov: lani jih je bilo 25 odstotkov. Naš cilj je vsaj tretjina tujih gostov. Tudi letošnje poslovanje je zelo uspešno. To je praktično šele tretje leto 'normalnega' poslovanja, zato sem prepričan, da naš čas šele prihaja.

Portorožan: Kljub uspehom ki jih dosegate v Strunjanu, pa je kraj z one strani hriba videti nekako 'bogu za hrbtom'...

Tega se zavedamo tudi mi. Čeprav moram priznati, da se županja zelo trudi, so tisti bolj obrobní kraji, tu mislim na zaledne vasi, Fijeso, Pacug in Strunjan - hočeš nočeš zapostavljeni. Danes ne gre drugače, kot da se tudi krajaní angažirajo in povedo, kaj hočejo. Glavna kritika, ki jo bi naslovil na odgovorne, pa je premajhna skrb za tekoče reševanje prostorskih pogojev družb, ki delujejo na območju občine.

Portorožan: Verjetno za Strunjan obstaja kak razvojni načrt?

Vsekakor Strunjan nujno potrebuje razvojni program, ki pa bo moral ostati v sozvočju z značilnostmi krajinskega parka. Strateški interes je, da Strunjan ostane to, kar je: prijazen kraj, z značilno floro. Skratka - brez večjih sprememb v naravi. Da je Strunjan za mnoge neznanka, lahko potrdita na primer dva značilna primera iz zadnjega časa. Denimo: na delavnici študentov arhitekture letošnjega februarja v Piranu se je porodila ideja, da bi ukinili soline, solinarske hiške pa preuredili v nekakšne udobne turistične apartmaje. Še bolj značilno za to trditev je tretiranje Strunjana v zadnji slovenski turistični strategiji, ki jo je pripravilo ministrstvo za gospodarstvo, kjer so se kraja dotaknili z enim celim stavkom in sicer z ugotovitvijo, da je Strunjan alternativa Portorožu. Da je oaza miru,

pa se seveda moram strinjati. V Strunjanu so potrebne nove vsebine in z njimi infrastruktura, vendar mora vse potekati zelo previdno, predvsem v sodelovanju s piranskim zavodom za varstvo naravne dediščine.

Portorožan: Svoj čas ste imeli lastniške 'težave' s plažo. Kako je danes s tem?

Plažo upravljamo vseskozi, danes jo imamo v zakupu pri javnem podjetju Okolje iz Pirana. Ko bo prišlo do dokončne uveljavitve zakonodaje o priobalnem pasu, se bomo potegovali za koncesijo. Kopalnišče je že en tak značilen strunjanski primer, kjer so potrebna nova vlaganja, saj je popolnoma zastarelo.

Portorožan: Kako je s prometnim režimom? Včasih, zlasti poleti, se zdi, da je vse skupaj kar malce preveč zatrpáno s pločevino.

Razen v dveh najbolj vročih mesecih tega problema v glavnem ni čutiti. To se mi zdi bolj umeten problem, ki ga ustvarjajo nekulturni vozniki. Ti bi najraje kar iz avta namakali noge v morju. Do prometnih zamaškov prihaja na parkirišču, ki je včasih premajhno ter na cesti do gostišča Lambada, ki praktično seka plažo. Po cesti vozijo upravičeni in neupravičeni.

Portorožan: Živite v Svetem Petru, kako to spremembo doživljate kot mestni človek?

Da, pred tremi leti smo se iz Lucije preselili v zaledje. Naša hiša je v bližini Tonine hiše. Skušamo se vključiti v vaško življenje, nikomur pa ni žal, da smo se preselili. Že čudovit razgled na dolino Dragonje ali svetloba savdrijskega svetilnika, ki sije naravnost v mojo sobo, je vredna tega koraka.

Pogovarjal se je: Andrej Žnidarčič

Vruja v Piranu

Ob 1. obletnici svojega delovanja bo istrska folklorna skupina Vruja 8. junija ob 21. uri v gledališču Tartini v Piranu predstavila svojo prvo istoimensko zgoščenko s priredbami ljudskih pesmi. Vstop na "folk revival" koncert vse popularnejše skupine je prost.

Kaj človeka prižene, da gladovno stavka?

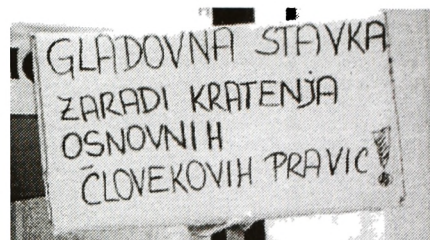
Najbrž je marsikaterega mimoidočega začudilo, ko je na prvega maja dan pred piransko občinsko stavbo zagledal bradatega možakarja, ki se je obdal z napisi v treh jezikih - slovenskem, italijanskem in nemškem -, da gladovno stavka zoper Hotele Palace in Občino Piran, ker njegovo družino mečejo iz stanovanja v stavbi na Stari cesti 12 v Portorožu.

Za gladovno stavko pa se invalidski upokojenec **Drago Pišek**, prej zaposlen v Hotelih Palace, ni odločil čez noč. To je storil potem, ko je iskal svojo pravico že vsaj leto dni pri vseh mogočih instancah. S prošnjo za pomoč se je lani obrnil celo na predsednika slovenske države Milana Kučana in na varuha človekovih pravic. Pomoč je iskal tudi v svojem okolju, pri Krajevni skupnosti Portorož, ki mu je skušala stati ob strani s klicem sestanka z županjo piranske občine in vodstvom Hote-

lov Palace, lastnikom stavbe na Stari cesti, v kateri so na začetku devetdesetih Pišek in nekateri delavci hotelskega podjetja dobili stanovanja (vodstvo hotelov trdi, da so to zgolj "personalna ležišča"). Hoteli Palace poskušajo že od leta '95 doseči izselitev stanovalcev. Lansko pomlad pa so pospešili postopek izpraznitve, ker načrtujejo hišo preurediti v poslovni objekt. Vodstvo hotelskega podjetja pravi, da so pred leti svojim delavcem pod ugodnimi kreditnimi pogoji ponudili odkup stanovanj v nekdanjem portoroškem hotelu Istra, za kar pa se stanovalci Stare ceste 12 niso odločili, čeprav so vedeli, da se bodo morali s Stare ceste odseliti. Podjetje pač ni (več) socialna ustanova, menijo v Hotelih Palace in tako so letos nadaljevali s postopkom za izpraznitev svojega objekta. Tako je njihov odvetnik Rok Munih je stanovalce, ki so ostali v propadajoči hiši, letošnjo pomlad pozval, naj se v 90. dneh izselijo.

O stanovanjskem problemu Draga Piška in drugih stanovalcev na Stari cesti 12 v Portorožu so bili vsaj leto dni seznanjeno mnogi - tako rekoč vsi - od Hotelov Palace, Krajevne skupnosti Portorož, županje Občine Piran in Centra za socialno delo, ki ga je v

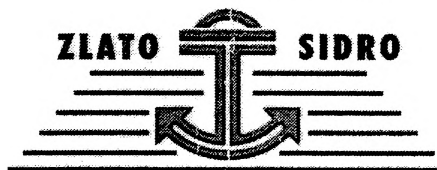
iskanje rešitve problema pritegnila prav županja, varuha za človekove pravice, predsednika države, množičnih medijev (s svojim problemom je namreč Pišek že lani seznanil tudi najširšo javnost), pa se ni zgodilo nič. Pravzaprav se je zgodilo: Drago Pišek je ugotovil, da mu - razen z bolj ali manj prijaznimi besedami in praznimi obljubami - nihče ne namerava pomagati. In zato se je odločil za skrajni korak, za gladovno stavko zoper dc skrajnosti formalizirani sistem, ki brezobzirno in brezdušno potepta malega človeka. Drago Pišek je dostojanstveno, s potezo vredno grške tragedije - z gladovnim štrajkom - v svojem imenu drugih ponižanih in razžaljenih stanovalcev Stare ceste 12 pokazal na razčlovečenje odnosov v naši podalpski deželici ob za žlico morju.

Livija Sikur Zorman

Mercator

Mercator Degro d.d.

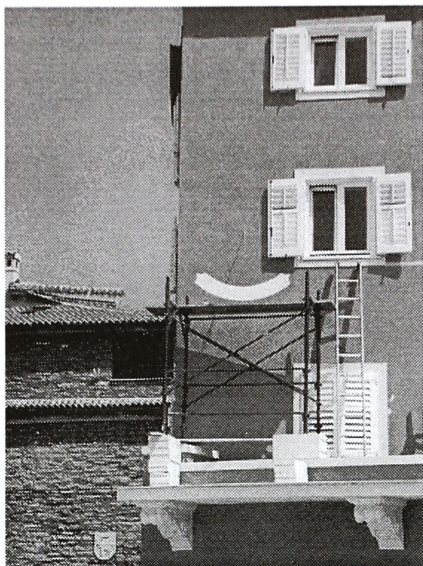
Restavracija
V PORTOROŽU
tel.: 674-50-74

in

Pizzerija
V LUCIJI
tel.: 677-02-04

se priporočata s pestro ponudbo dobro pripravljenih jedi

POZNOPOMLADNO SPREHAJANJE S FOTOAPARATOM V ROKI

• V prejšnjem Portorožanu smo v objektiv ujeli **obnavljanje piranske hiše na Puntji** in se spraševali, če je lastniku kdo svetoval, kako naj obnovi **sončno uro**, ki je prej krasila njeno pročelje. Pred nekaj dnevi pa smo med sprehajanjem po piranskem obrežju naleteli na že tako rekoč povsem obnovljeno hišo, ki so ji delavci postavljali le še piko na i: sončno uro.

• Na **veliko gradbišče** smo v Piranu naleteli nedaleč od obnavljajoče se palače Trevisini, zaradi katerega marsikdo negoduje. Gradbišča so pač vselej moteča. A obnova in posodobitev piranske komunalne infrastrukture je bila nujna ne le zaradi šole za podjetništvo, ki se bo vselila v obnovljeno palačo Trevisini, ampak tudi zato, ker je bila dotrajana (vodovodne cevi so na primer prav na tem mestu pogosto pokale), ob tej priliki pa se je Občina Piran, ki je investitor, odločila položiti še plinsko napeljavo.

• Kako lepo - stopnišče, ki se vzpenja do pešpota k Lepi cesti v brežini nad križiščem, med regionalno cesto Obala, Vilfanovo ulico in Bernardinsko rebrijo je dobilo **ograjo**, kar bo olajšalo hojo predvsem starejšim sprehajalcem.

• Tako je to z razno raznimi **začasnimi objekti!** Po navadi nihče ne doreče njihove začasnosti, zato se eni spremenijo v trajne, oziroma se mora Občina zelo potruditi, da jih odstrani (kar seveda tudi nekaj stane!). Drugi pa se izkažejo, da sploh niso tako donosni, kot so računali investitorji. Tako nista bila dovolj dobičkonosna tudi oba provizorija na Belem Križu (v njih so poskušali prodajati sadje in zelenjavo, pa cvetje, v enem je bila trafika...), zato že nekaj časa samevata. Bodo zdaj na piranski Občini, ki je pred kakšnim desetletjem izdala dovoljenje za postavitev barak, vendarle spregledali, da ne služita ničemur, razen nabiranju odpadkov okoli njiju? Mimogrede: takratni Svet Krajevne skupnosti Portorož njuni postavitvi nasprotoval, ker je menil, da bosta zgolj zastirali pogled.

• Na **Fizinah**, nedaleč od skladišča soli Monfort, v katerem je tudi Mercatorjev market, smo tik ob plaži, ki sicer formalno nima statusa kopališča, vendar se na njej kopajo mnogi domačini, ker je brez vstopnine, naleteli na **razpadajoči provizorij**. V zabojniku je v poletnem obdobju navadno obratovala okrepčevalnica (v kiosku na drugi strani zapuščenega provizorija, ob cesti še vedno obratuje slaščičarna). V kotu podirajočega se provizorija se je nabral kup odrahljenih embalaže: plastičnih kozarcev, plastenk, pločevink, papirja... Nastlana je tudi bližnja okolica objekta... Kdo bo vzel metlo v roke in vse skupaj - z neuporabnim zabojnikom vred - pometel!?!?

POZNOPOMLADNO SPREHAJANJE S FOTOAPARATOM V ROKI

138

• **Prihajamo v središče mondenega letovišča...** Ops, morda smo zgrešili smer, pa smo prišli v barakarsko predmestje...

• **Ob večjih ovinkih Koprške ceste**, glavni vpadnici za Portorož, kjer je nekaj več prostora, so vozniki zelo radi parkirali svoja vozila: v senci, povrh pa še zastonj(!). (Medtem ko so tisti manj zviti obiskovalci Portoroža za parkiranje ob štiripasovnici - na vročem soncu - v parkirne avtomate zmetali lepe denarce). Zdaj bo takega zastonskega parkiranja - kot kaže naša fotografija - konec! Če ne verjamete, se prepričajte na mestu samem!

• Preskočili smo - v zadnjem času zaradi odstranjenega, brez dovoljenj postavljenega vetrolova - razvpito "Puhovo vilo" (zdaj z dvo-barvnim pročeljem) in fotografirali **Virginijo**. Konec lanskega leta je bila v Krajevni skupnosti Portorož javna obravnava spremembe zaizdalnega načrta, s katero naj bi Virginijo, ki je bila nekoč hotel, obnovili v poslovno stanovanjski objekt. Sprememba tega prostorskega akta pa je bila z dnevnega reda aprilske seje piranskega občinskega sveta presenetljivo umaknjena. Kolikor smo uspeli izvedeti zato, ker bi s spremembo namembnosti Virginije v Portorožu dobili, namesto hotelski, še en apartmajski objekt, kakršnih je v naši občini že tako preveč.

• Zašli smo na **začetne metre ceste v Obrtno cono Lucija**. Nadaljevanje (?) njene gradnje so prestavili v leto 2003. Težko je razumeti, zakaj so jo sploh začeli graditi.

• V okolišju lucijske Obrtne cone smo naleteli na takšne kupčke vrečk z odpadki in to tako rekoč **pod tablo** s prepovedjo odlaganja smeti in kosovnih odpadkov. Kot bi ljudje ne znali brati ali pa gre zgolj za potrjevanje pregovora "Navada je železna srajca". Na tistem mestu so bili namreč še do nedavnega zabojniki za odpadke...

Mitja Jančar in
Livija Sikur Zorman

KRATKA ZGODOVINA BERNARDINSKEGA SAMOSTANA

Leta 1450, ko je bil častitljivi Bernardin iz Siene v Rimu slovesno razglašen za svetnika, čeprav se je komaj šest let prej rešil spon minljivega življenja (obred je bil izjemen, saj se ga je poleg Janeza Kapistrana udeležil še en živeči svetnik istega reda, Didak iz Španije - oba sta bila kasneje proglašena za svetnika), se je Janez Kapistran, ki je opravljal zahtevne dolžnosti generalnega vikarja reda observantov, odpravil na Češko, kjer je dosegel neminljivo slavne zmage proti razbohoteni krivi veri.

Ruševine cerkvice in samostana svetega Bernardina (iz knjige Istra nobilissima, 1907)

Med njegovo potjo skozi Istro so ga Pirančani prosili, da bi izven piranskega obzidja dovolil zgraditi cerkev, posvečeno novemu svetniku iz Siene, in samostan za brate njegovega reda observantov. Kot se zdi, se je gradnja začela takoj po njegovem privoljenju, kajti stavba je zrastle v nekaj mesecih, tako, da je bilo potrebno dokončati le še nekaj malenkosti in vseliti redovnike. Vendar pa je hitro napredujoče delo pri nekaterih povzročilo ljubosumje. Ker je za gradnjo manjkalo papeževo dovoljenje, ki bi prekljicalo prepoved Bonifacija XIII., po kateri manjši bratje niso smeli v kraju brez posebnega dovoljenja postaviti svojega samostana, če je tam že bil samostan manjših bratov, so se tekmeči zatekli k škofovi razsodbi. Ta je res prepovedal dokončati observantski samostan. Tisti čas pa je Nikolaj V. v svojih posebnih pismih, odposlanih iz Rima 1. julija 1452, pregnal vsakršen dvom: piransko skupnost je tako odrešil potrebe, da bi ji Kapistran moral pridobiti papeževo dovoljenje za nadaljevanje gradnje, ter zadolžil škofa Gabrijela de Gabrielliju, da po umiritvi spora stavbo dokonča in vseli red serafskih observantov, kar se je istega leta tudi zgodilo. O tem govori napis vklesan na cerkvenem pročelju.

O nekdanji podobi samostana na Bernardinu

Kraj, ki so ga izbrali za sveto stavbo, ne bi mogel biti bolj zdravilen, prostoren in tudi ne prijetnejši. Stoji na polici hriba, ki gleda na morje, v bližini cerkve sv. Marije Rožnovenske, nad pristaniščem z istim imenom; tam kraljuje nad morjem in piranskim krasom in nad dolgim pasom solin in ribolovnih območij, obdajajo pa ga izjemno rodovitne oljke. Notranjost stavb se ujema z zunanjim okoljem. Veliko, svetlo in lepo cerkev krasijo marmorni oltarji in dragocene slike. Srednje veliko samostansko poslopje se dviga v dormitorije, obdano je z delavnicami in se razteza med vrtove ter v nadstropja, kar vse oblikuje ta redovni samostan.

Kdorkoli bi sem prišel, bi kraj prepoznal kot idealno bivališče za observante, ki prihajajo sem, da se posvečajo aktivnemu kontemplativnemu življenju ter lahko z zadovoljstvom, s strogo samostansko disciplino izmenjujejo s prijetnim literarnim razvedrilom.

Redovniški družini bi lahko majhno neprijetnost predstavljalo dejstvo, da je njen samostan približno milijo oddaljen od piranskega minoritskega samostana. Vendar pa hospic, ki ga ima v bližini cerkve sv. Mihaela in je namenjen tujcem in onemoglim, skrajša vsako razdaljo in ublaži vsako neprijetnost. Poleg hospica observantov premore Piran še dva. Eden od teh, v njem prebivajo popotniki in pridigarji, je novi hospic kapucinov, ki je glede na majhnost prostora izjemno dobro urejen. Drugi pa je stari hospic s stalnim

puščavnikom, ki prebiva v enem od mestnih obrambnih stolpov.

(Povzeto iz knjige Cerkveni krajepis Justinopolis - Koper, avtorja škofa Pavla Naldinija)

550. obletnica sv. Bernardina

Samostan s cerkvijo svetega Bernardina so ukinili leta 1806, tako kot mnoge druge samostane v Istri, kolikor niso bili razpuščeni že z dekretom Jožefa II. leta 1783. Samostansko poslopje ob cerkvi sv. Bernardina je avstrijska vojska spremenila v trdnjavo za obrambo zaliva, kasneje pa je služilo carinski ter davčni upravi. Porušeno pa je bilo ob gradnji obstoječega hotelskega kompleksa leta 1974.

Letos obhajamo 550 let od ustanovitve bernardinskega samostana. God sv. Bernardina je 20. maja. Praznovali so ga 19. maja s slavnostno mašo, ki jo je vodil koprski škof Metod Pirih - na Bernardinu, na mestu nekdanjega samostana, kjer so zdaj le še ostanki cerkvice z zvonikom.

* Zunanost zvonika cerkve sv. Bernardina je bila nekoliko restavrirana, nazadnje so obnavljali prezbiterij, vendar pa so ruševine še potrebne nadaljnega restavratorstva. Župnija Portorož se je o obnovi dogovarjala z Medobčinskim zavodom za varstvo kulturne in naravne dediščine Piran, z vodstvom podjetja Hoteli Bernardin, ki je lastnik bernardinske cerkve, Občino Piran in Ministrstvom za kulturo o obnovi tega objekta, ki se ruši.

Slovesno bogoslužje v obnovljenem prezbiteriju bernardinske cerkvice ob 550 obletnici cerkve in samostana na Bernardinu, ki ga je vodil koprski škof Metod Pirih, je bilo v nedeljo, 19. maja zvečer.

To nekoliko smešno mesto Lucija

Ko sem nekako pred dobrimi dvajsetimi leti prišel živet v Lucijo, me je vsakokrat, ko sem šel pod njim, zbedel v oči podvoz na glavni cesti Koper - Pulj. Tako surovo industrijski se mi je zdel, da sem ga skušal nekajkrat celo posaditi z bršljanom, da bi ga le nekako zakril užaljenim očem. Ni mi uspelo. Vestni vrtnarji so sproti obrezovali štrleče listje. Nato sem se nanj navadil. Kot na vse drugo, kar je narobe.

Lucija je pravzaprav čudno mesto. Če ji tako sploh lahko rečem. Predpostavka za mesto namreč niso le ljudje in ulice. Imeti mora še marsikaj drugega. Lucija pa je siromašna. 7000 ljudi nima svojega kulturnega doma, kina ali gledališča. Nima parkov in sprehajališča. Predvsem ne (kot je to storila Izola) ob morju, ob katerem je bila zgrajena. Nima svojih hotelov, čeprav stoji tik ob Portorožu. Nima dovolj velike cerkve za duhovne potrebe meščanov. Je brez knjižnice. Vasi v zaledju obiskuje bibliobus. V "mesto" Lucija ga ni. Tudi srednjih šol nima. In višjih tudi ne. Tržnice nima in ne javnih igrišč za otroke in ne peskovnikov, ki so bili zgrajeni zanje. Po zelenicah se sprehajajo psi. Čez mesto za nameček vsak dan zdrvi v Istro proti Pulju kakšnih 12.000 vozil. V pred desetimi leti z odločbo Sanitarnega inšpektorata v Kopru zaukazano protihrupno pregrado, nihče več ne verjame. Občina je očitno ne podpira in se ne zmeni zanjo. Ljudje ob magistralki so prepuščeni lastni usodi in težavam. Vse dokler ne bo predora proti Izoli. Ali se zanj sploh kdo zmeni? Župani bi bili lahko že zdavnaj kot Prekmurci popeljali ljudi na cesto in izsilili rešitev. Če je država znala in zmogla kmalu po osamosvojitvi zelo uslužno zgraditi avtocesto na italijanski priključek v Sežani, bi morala toliko prej urediti promet skozi Slovensko Istro na Hrvaško. Je malo nesreč na obalni cesti? V Luciji pa je dovolj pogledati

vrtičkarstvo tik ob prometnici in postane vsakomur kaj kmalu jasno, koliko onesnažene zelenjave se poje. In koliko je na ta račun bolezn. In raka. Državno upravno pisarno je mesto dobilo ravnokar. Še pred kratkim so morali ljudje za vsako figo v Piran.

Lucija nima zadostnega števila parkirišč.

Ker je zgrajena na novo, bi jih bili morali urbanisti predvideti. Normalno je, da so ob blokkih in trgovinah tudi prostori za avtomobile. Za nameček smo v preteklosti sredi polja dobili dva velika hangarja, ki bi spadala kvečjemu pod obronke hriba. Na zadnjih obmorskih zelenicah stoji začasni tenis balon. Redke preostale vedute na morje pozidavajo. Ob športnem parku zidajo najbrž prepotrebni stadion, ki bi se pa verjetno lepše vklopil v pobočje bližnjega hriba. Saj verjetno ni tistega, ki meni, da bo s svojimi čudnimi gabariti v poseben okras kraju? Pa tudi tokrat. So razmišljali o parkiranju, še posebej, če bodo tekme? Ali bodo avtomobile

pošiljali v bližnjo garažo ali na na črno zgrajeni nasip za marino, ki ga zadnje čase vse bolj pogosto uporabljajo prav v ta namen? Pravzaprav je "viseče parkirišče" med Bučkotom, zdravstvenim domom in kanalom posebna sramota kraja. Že pred nekako dvajsetimi leti mi je predstojnik občinskega urada za prostor javno zagotavljal, da je kup zemlje, ki ga je Marina izkopala in ga odložila za svoj hrbet, med Lucijo in morje, prav zares ie začasna predužba za bodoče gradnje. Sedaj je "predužba" tam že desetletji. Lucijčanom pa je ves ta čas odvzet pogled na morje. Danes le redki še pomislijo, da je vse to nezakonito. So se pač navadili na kar vidijo. Nekoč in najprej smo potrpeli, saj je bilo vse naše, vse SLP, splošno ljudsko premoženje. Sedaj je postalo to zemljišče zasebna last. Bo "naša" Občina dovolj odločna, da izpelje lastni sklep

izpred nekaj let in pred bodočo gradnjo odredi odstranitev odvečnega materiala tako, da se nasip zniža na nivo ceste in kanala? In tako vrne Luciji razglede, ki so ji bili odvzeti. Je novi kupec in večinski lastnik Marine - Čatež - za to situacijo ob nakupu vedel? So mu povedali, da prevzema z lastništvom podjetja tudi obveznosti do narave kraja?

Zopet je pred nami poletje. In zopet se bomo, tako kot nešteto let prej, pripravili zaradi avtov na zelenicah, ki smo jih čez zimo gojili. Nad zjutraj nasmetenimi ulicami, odvrženimi praznimi steklenicami in najlon vrečkami. In zopet bodo ob sobotah zjutraj smetarji pobirali razbito steklo s kandelabrov, ki jih bodo ponoči obdelali vandali. Vse

Če hoče sprehajalec videti morje, se mora zdaj vzpeti na grič...

to, nam bodo dejali, v dobrobit turizma, zaradi katerega plačujemo vsako kavo in zrezek več kot v Kamniku ali Škofji Loki. Poleti pa gremo na kopanje v Strunjan ali v Kanegro. Voda pred Lucijo, tam kjer še lahko prideš do nje, za nas itak ni več uporabna. Prepuščamo jo tistim iz Dusseldorfa in Čeških Budejovic. Z njo so zadovoljni, ker je topla. Mi smo bili navajeni na jegulje v kanalu Fazan.

Vendar sedaj živimo v mestu.

NASMEH MEDITERANA V RAVALIKOVEM VRTU

Na vrtu Ravalikovih v Luciji zorijo pomarančevci in limonovci. Skoraj tri ducate jih je. Kot da je mediteransko sonce na svojem potovanju nekoliko posedelo med temi smehljajočimi se dreveci! Nekateri sadeži so dosegli velikost in težo majhnih melon. Zibajo se med veselim zelenjem listja in molče hvalijo gospodarjevo skrbno roko. Tistega dne, ko smo jih slikali, so bile veje že precej obrane, a priče trdijo, da je bilo pred tem sadežev več kot listov...

Pravijo, da moraš zemljo ljubiti in spoštovati, če hočeš biti deležen njenih darov. Danica in Mario Ravaliko iz Lucije sta ljubezen do zemlje prinesla s seboj na svet; Šavriini imajo to ljubezen v krvi in duši. In zemlja jim svojo hvaležnost pokaže na svoj način...

Sonja Požar, Lucija

Kresovanje v Luciji

Na predvečer delavskega praznika so člani Združene liste socialnih demokratov Piran tudi letos pripravili kresovanje, ki je bilo ravnici, prostoru opuščenih solin, pred vhodom v Marino. Lepo vreme je bilo kot nalašč za pripravo tradicionalnega golaža, ki so se ga lotile članice ženskega foruma. Kresovanje so pomagali pripraviti člani piranske taborniške organizacije Luka, Martin, Ingrid, Matjaž in Vojko, ki pa so poleg dobre družbe nudili tudi koristne kuharske nasvete. Moški del kresovalcev je poskrbel odojka in za to, da so vse skupaj lažje poplanknili. Kres ta prižgala piranska županja in predsednica ZLSD Piran, Vojka Štular ter podpredsednik ZLSD, Patrik Vlačič, ki je tudi podpredsednik sveta lucijske krajevne skupnosti. Glede na lep odziv prisotnih ob kresu imajo organizatorji že nove zamisli za prihodnje leto.

Lorna Lovrečič

Lorena Lovrečič in Milica Maslo pri pripravljanju golaža.

MAJSKI SPREHODI

Fotografija je nastala neke sončne srede letošnjega maja, ko so se najmlajši učenci in malčki iz vrtca v Strunjanu podali na skupni orientacijski pohod po Salineri.

Nova čistilna naprava v Piranu

Na mestu obstoječe čistilne naprave v Piranu se načrtuje novo, ki bo učinkoviteje očiščevala odpadne komunalne vode. Nova naprava bo - poleg zdajšnjega mehanskega prečiščevanja odpadne vode - vključevala tudi biološko in tako imenovano terciarno čiščenje, s katerim se iz odpadne vode odstranjujejo dušikove in fosforne spojine. Visoke koncentracije omenjenih hranil pospešujejo primarno produkcijo, kar potem, v ekstremnih pogojih, povzroča evtrofikacijo morskega ekosistema. Izpuščanje prečiščene odpadne vode bo potekalo iz piranske čistilne naprave po sedanjem 3,5 kilometrskem podmorskem izpustu z difuzorjem na koncu. Blato, ki nastaja pri čiščenju odpadne vode, se bo - kot doslej - stabiliziralo, sprešalo in odlagalo na deponiji komunalnih odpadkov v Dragonji, del pa ga bodo uporabili za pripravo komposta. Celotna naprava za čiščenje bo pokrita, zrak se bo čistil na biofiltru. Opremljena bo tudi s sodobno napravo za prestrezanje grezničnih vsebin.

Na današnjem spodnjem delu naprave bodo ostale le grablje in upravna stavba, peskolov bo dobil funkcijo zadrževalnika. Na sedanjem zgornjem delu pa bodo zgrajeni nov peskolov, SBR reaktorji, dezinfekcija vode, merilno mesto, stabilizacija blata in naprava za prevzem grezničnih vsebin. Nova čistilna naprava bo grajena za zmogljivost 33 tisoč prebivalcev. Celotna naložba, ki vključuje tudi izgradnjo 7,5 kilometrov kanalizacije, bo predvidoma znašala 1,9 milijarde tolarjev. Načrtovana nova piranska naprava za čiščenje je del Projekta odvajanja in čiščenja odpadnih vod, ki ga vodi Ministrstvo za okolje in prostor in predvideva, da bodo vse tri obalne občine opremili z ustreznimi čistilnimi napravami ter zgradili potrebno kanalizacijo oz. obnovili del obstoječe. Ministrstvo bi naj polovico sredstev za ta projekt pridobilo iz sklada ISPA, preostala sredstva pa naj bi prispevala državni in občinski proračun. Projekt odvajanja in čiščenja odpadnih vod treh obalnih občin poteka v okviru Nacionalnega programa varstva okolja, ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel leta 1999 in temelji na smernicah evropske skupnosti.

D.K.Š.

Stanovalci Gortanove ulice v Piranu že tri desetletja sami čistijo javno stopnišče Spodnji del ulice javno smetišče?

Uporabniki Gortanove, dela Rozmanove in Belokriške ulice so na Javno podjetje Okolje Piran in na Občino Piran naslovili protestno pismo, v katerem se sprašujejo, zakaj odgovorni ne poskrbijo za temeljitejše čiščenje Gortanove ulice. Gre za zelo prometno ulico, po njej se peš pride do pokopališča, stadiona, šole, pa v Fijeso in na Beli Križ. Še prav poseben problem je območje obzidka in stopnišča, ki seka pot iz Gortanove ulice proti obzidju in stadionu (na sliki). Območje je postalo priljubljeno zbirališče šolarjev, ki postajajo vse bolj napadalni. Ta del ulice je nastlan s cigaretnimi ogorki, plastičnimi predmeti, papirjem ipd. Smeti pa se nabirajo tudi na vrtu pod obzidkom. Stanovalci od občine zahtevajo, da stopnišče in naprej cesto, ki pri drugih Rašporskih vratih spodnjega obzidja povezuje Gortanovo z Rozmanovo ulico,

uvrsti v javno pot in poskrbi za redno čiščenje ter postavi več košev za smeti.

"Že tri desetletja stopnišče pometamo stanovalci sami, za naše pisne in ustne pripombe se odgovorni ne zmenijo. Skrajni čas je, da se to območje temeljito uredi," pripoveduje gospa, ki je v imenu prizadetih stanovalcev podpisala pismo.

Na Okolju pravijo, da vsakodnevno pometajo le širše središče Pirana, ostala območja, med njimi tudi Gortanovo ulico, pa v povprečju dvakrat tedensko. Omenjeno stopnišče pa celo še redkeje 'vidi' metlo. Zatrjujejo, da je vse to po letnem programu, za kaj več pa kronično pri-manjkuje denarja.

Stanovalci seveda dobro vedo, da je pravi naslov za kritiko Občina Piran. Ob vsem zapravljanju denarja za projekte, ljube občinski oblasti, bi lahko nekaj več namenili tudi za čisto okolje.

(Besedilo: Andrej Žnidarčič,
slika: arhiv stanovalcev)

Slovo Srednje zdravstvene šole Piran - Na fotografiji so dijaki in dijakinje Srednje zdravstvene šole Piran - prostovoljci Rdečega križa, medtem ko so v Tednu Rdečega križa mimosidom Pirančanom (na naši fotografiji so radovedni otroci) prikazovali ukrepe reanimacije (oživljanja) na lutki (ki jo ljubkovalni kličejo Ančka). 20. maja je zdravstvena šola zapustila Piran in se preselila v Izolo.

Akademija slovenske gimnazije v Piranu

26. aprila so piranski gimnazijci pripravili v Tartinijevem gledališču akademijo z naslovom "Drzni si biti piranski gimnazijec". Posvečena je bila strpnosti. Na odru sta bili izpisani dve misli: Tvoj bog je Žid, avto japonski, številke arabske, črke latinske, ti pa sovražiš tujce. Srce se v jezikih vseh narodov nekdanje Jugoslavije napiše enako.

Največ je bilo glasbenih nastopov, veliko jih je želelo pokazati, kako dobri "musicians" so že. Zaplesale so Flipice, baletke iz skupine Metulj in skupine Vesne Milinkovič. Gledališka skupina je predstavila nekaj variacij iste teme. Posamezniki so recitirali pesmi sovrstnikov.

Začudil je mladenič, ki je izjavil, da je piransko gimnazijo ustanovila Vojka Štular. Ali piranskim gimnazijcem nihče ne pove, da je bila gimnazija ustanovljena že dosti prej, leta 1962, in je bila Vojka dijakinja prve generacije piranske gimnazije? Kako bi dijakinja ustanovila svojo gimnazijo! Tisto prvo gimnazijo so v svinčenih časih ukiniteli komunisti. Ker da ustvarja elito. Socialistična država pa ne rabi elite, ampak delovno ljudstvo. Po osamosvojitvi Slovenije so se komunisti prelevili v socialdemokrate in ustanovili novo stranko. Demokratizacija je potem prinesla ponovno odprte slovensko gimnazijo. Vojka Štular je postala njena ravnateljica.

Svet se pač ne začne z našim rojstvom in ga ni konec z našo smrtjo. Naše življenje je le trenutek. Besede o velikih dogodkih zbledijo, če jih gledamo iz prave razdalje.

Začudili so glasbeni nastopi: od petnajstih je bila ena pesem v slovenskem jeziku pa še dve kitici v dveh pesmih, vse drugo je bilo v angleščini. No, ena kitica zaključne pesmi še v tretjem jeziku. Zdelo se je, kot bi spremenjali predstavitev ustanove za amerikaniziranje slovenske mladine. Ali pa glasbeno matinejo disko kluba. Nerodno je, da gimnazijo plačuje slovenska država. Akademija je bila posvečena strpnosti. Glasbeni program ni bil strpen niti do slovenščine. Naj Angleži pojejo angleško, kdo drugi bo pel slovensko, če ne mi!

V glasbenem delu programa ni bilo klasične glasbe. Ali ni med gimnazijci nikogar, ki

bi hodil v glasbeno šolo? Ali pa je klasična glasba primerna samo za učilnico v glasbeni šoli in za doma, ko te sovrstniki ne slišijo? Glasba, ki jo poslušajo ljudje po vsem svetu že stoletja. Ljudje, ki jim je (naj bi jim) gimnazija odkrila glasbene velikane.

V naši prvi gimnaziji smo se učili angleščine. Lepo je, da znaš ta jezik, ki je jezik globalizacije. Ampak še bolj prav je, da ostaneš Slovenec. Brez slovenščine nas ne bo več. Tudi Angleži ne bomo. V angleškem svetu smo z našim znanjem angleščine dobri le kot delavci, razen redkih svetlih izjem. Vsi germanski narodi v Evropi znajo angleško bolje kot mi, saj je ta jezik soroden njihovemu. Torej je vsem, ki jim ne gre angleščina, usojeno hlapčevanje v svetovni vasi. Pa čeprav je odprte glave za druga znanja. Slovenija postaja angleška kolonija, v koloniji pa živijo koloni.

Kaže, da smo mladim priskutili slovensko kulturo in identiteto. Ker nismo poštene. Eno govorimo, drugo delamo. Prodajamo banke in tovarne. Mlade pripravljamo na službenje tujcem. Ali bi imela gimnazija z italijanskim učnim jezikom v Portorožu enako angleško obarvani program? Dvomim. Kaj pa licej Franceta Prešerna v Trstu? Še manj. Torej? Morda nam mora nekdo prepovedati govoriti slovensko, da bomo svoj jezik vzljubili. Pravijo, de je bog ustvaril Slovence, Italijane, Angleže in druge narode, vrag pa da jih meša. Pravijo tudi, da je tvoj jezik tisti, katerega sta si šepetala tvoja mati in oče, ko sta te spočela.

Irci so se v preteklosti anglizirali, opustili svoj jezik, sedaj se ga ponovno

učijo. Tudi Židje se vračajo k svojemu izvirnemu jeziku, učijo se ga iz starih knjig. Mi bi pa sedaj opustili svoj jezik, po tisočih letih trme?!?!

Začudila je pesem mladega dekleta z naslovom "Skujejo verige". Vsebina je bila sila pesimistična, približno taka: "Nataknjejo ti verigo. Če ti je ne, si jo sam, ker drugače ne znaš živeti." Kaj Jelamo, odrasli, da naši mladi gledajo v svet tako obupano, da jih je strah življenja. Zasipljemo jih z vestmi o vojnah, terorizmu, eksplozijah, boleznih in nesrečah. Kako stopiti v tak svet in kaj početi?

Ni grozno, da smo doživeli akademijo piranskih gimnazijcev. Grozno je, če smo jo sprejeli kot dobro.

Sapienti sat (modremu je dovolj)! Enkrat je nobenkrat. Morda bi se morali gimnazijci le večkrat preiskusiti na odru. Potem bi počasi začeli razmišljati, kaj bi želeli sporočiti svetu, pravzaprav o smislu svojega študija in življenja.

Nada Kozina

"Toleranca ni le beseda, toleranca je način življenja"

Šestindvajsetega aprila so dijaki piranske gimnazije v piranskem gledališču Tartini pripravili predstavo, ki so jo naslovili Drzni si biti piranski gimnazijec. Prireditev je bila priložnost za predstavitev Gimnazije javnosti, osrednja tema pa je bila strpnost do drugih. Predstave so se šolske glasbene skupine **Crimson**, **Overboard** in **See you tomorrow**, plesne skupine **Metulj**, **Flip** in skupina **Vesne Milinkovič**. Dijaki so pripravili recital svoje poezije, gledališka skupina **Gimpy** se je preizkusila v improvizaciji, nastopali pa so tudi posamezni pevci in plesalci. Režiserka predstave je bila **Lada Tancer**, pri organizaciji so sodelovale **Sabina Kravos**, **Polona Senčar** in **Milka Sinkovič**. Sproščeno predstavo dijakov Gimnazije Piran si je z zanimanjem ogledala tudi županja **Vojka Štular**, ki je bila pred leti, kot so poudarili dijaki, pobudnica za ponovno vrnitev gimnazije v piransko občino.

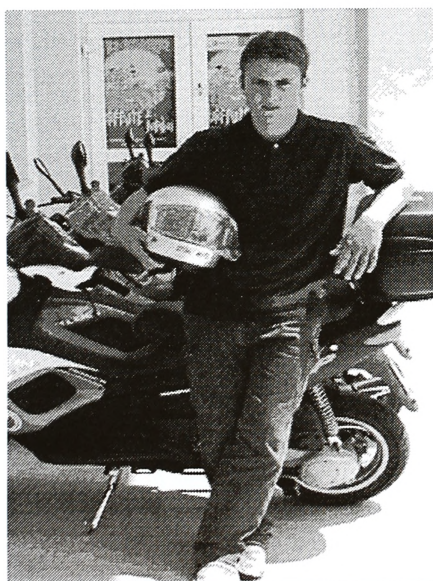
(Tekst in foto: Barbara Dobriča)

O prometu je dobro vedeti čim več

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Piran je maja za kolesarje in voznike koles z motorjem v Sečovljah pripravil **6.občinsko tekmovanje "Kaj veš o prometu"**. Na tekmovanje, ki ga je organizirala sečoveljska osnovna šola, so se uvrstili mladi vozniki, osnovnošolski ter srednješolski, po predhodnem izbirnem tekmovanju po šolah. Šolskega tekmovanja v kolesarskih veščinah se je udeležilo 165 učencev; iz vsake šole se jih je na občinsko prvenstvo uvrstilo po pet. Prvič so na tekmovanju sodelovali tudi učenci Centra za usposabljanje Elvire Vatovec Strunjan. Tekmovalo je 20 tekmovalcev, med katerimi se jih je pet uvrstilo po naslednjem vrstnem redu: **Rok Matešič** (OŠ Lucija), **Ivana Kolarič** (OŠ Sečovlje), **Dan Frančeškin** (OŠ Lucija), **Edim Šabanovič** (OŠ Cirila Kosmača Piran) in **Etien Huskič** (OŠ Sečovlje).

V predtekmovanju za voznike koles z motorjem je po osnovnih in srednjih šolah sodelovalo 60 mladih. Na občinskem tekmovanju sta iz vsake osnovne šole sodelovala po dva, iz srednje pa po štirje vozniki. Vrstni red prvih petih: **Patrik Grbac** (OŠ Sečovlje), **Niki Breč** (Gimnazija Antonio Sema Portorož), **Luka Lisjak** (Gimnazija Antonio Sema Portorož), **Matej Surina** (Srednja pomorska šola Portorož) in **Edvard Fatorič** (OŠ Lucija)

Zmagovalec pri kolesarjih, **Rok Matešič** in kolesih z motorjem, **Patrik Grbac** sta občino Piran zastopala na državnem prvenstvu v Vidmu pri Ptuj.

Zmagovalec pri voznikih koles z motorjem
Patrik Grbac, OŠ Sečovlje

OHRANJANJE DEDIŠČINE

Posameznik lahko le borno malo spreminja svoje okolje. Člani dveh piranskih študijskih krožkov pa so se vse od lanskega novembra trudili, da bi starim, poškodovanim ter zavrženim predmetom iz preteklosti vrnili prvotno podobo. Da so predmetom povrnili njihov nekdanji blišč, je bilo treba vložiti veliko truda, vztrajnosti in prizadevnosti. Strokovna navodila in prijazne spodbude je nesebično in vedno z dobro voljo delil gospod **Polde Belec**. Tako so predmeti zaživel s starimi zgodbami in spomini na preteklost, ki posameznikom veliko pomenijo. Svoja prizadevanja in dosežke so člani študijskih krožkov javnosti predstavili na uspešni razstavi v piranskem studiu Galerija Gasspar. Ob samem delu so se člani krožkov naučili marsičesa novega, spoznali postopke obdelave in prenove, materiale, pripomočke in sredstva. Dragocena je tudi izkušnja, da je učenje v družbi prijetno, še pomembnejša pa je medsebojna pomoč in medgeneracijska povezava, saj najmlajši član zaključuje svoj študij, najstarejši pa je že več let upokojen. Na zaključni slovesnosti, ki je bila polna domačih dobrot, so člani od prijateljev in najbližjih poželi veliko pohval in odobravanje. Srečanje je ponujalo tudi možnost druženja za ljudi, ki jih to področje še posebej zanima.

N.P.

Zaključne slovesnosti članov študijskih krožkov o ohranjanju dediščine.

Kozmetika Jana Božič s.p.

Lepa cesta 7, 6320 Portorož

tel: (05) 674 52 57
(041) 221 487

Nega obraza
Nega telesa
Arurveda masaža
Klasična masaža
Tui-na masaža
Depilacija
Manikura
Pedikura
Infrardeča savna
Solarij

Refleksna masaža stopal

V ČEPAR D.N.O.

Obala 114, TPC Lucija, 1. nadstropje

smo za varovanje zdravja začeli z
masažo telesa.

Vzemite si čas zase in nas obiščite.

MASAŽA ILKA

tel.: 6771-860 in 031/670-539.

HORTIKULTURNO DRUŠTVO PORTOROŽ UDARIL TRIDESETIČ!

Menda so rastline vedele, da prvomajski Sejem rož letos praznuje okroglo obletnico, saj so se - radodarnije kot druga leta - nakitile z razprtimi cvetovi, da je obiskovalca že na pragu prešinilo vedro razpoloženje spričo razigranih barv teh nežnih čudežev narave. V razstavnem prostoru so našle svoj prostor tudi male domače živalice in ptice ter razni napitki in kreme iz naravnih sestavin. Le-te so navdihnile tudi ustvarjalce s področja likovne umetnosti in domače obrti, članice društva Faros Piran pa so "v živo" predstavile klekljanje čipk in tako pristavile svoj etnografski lonček. Seveda ni manjkalo priročnikov o negi lončnic in urejanju vrtov. Skratka, Hortikulturno društvo je tudi letos obiskovalcem posredovalo nedvoumno sporočilo: stik z naravo in prijazen odnos do preprostih stvari dvigata kakovost življenja!

Poleg bogate izbire okrasnih rastlin, dišavnic ter sadik povrtnin pa je obiskovalce navdušila tudi razstava načrtov, izdelkov arhitekturne delavnice (katere pobudnik je bilo Hortikulturno društvo Portorož in o kateri smo v Portorožanu že pisali). Mladi študenti okoljske arhitekture so nam s tiskano besedo, risbami in fotografijami predlagali celo vrsto okoljskih rešitev na raznih lokacijah naše občine. Ti predlogi so dragocen dokument o trudu skupine občanov, ki v urejenem okolju vidijo ne le prijetno podobo kraja temveč predvsem kulturno vrednoto.

Sonja Požar, Lucija

ŠTUDENTSKI SERVIS
ŠTUDENTEK
Servis z nasmehom
Zavod za posredovanje del
študentom in dijakom

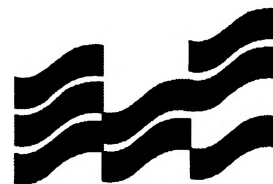
Edini servis na Obali, ki VES zaslužek namenja obštudijskim dejavnostim.

- Ob vsaki dvignjeni napotnici - presenečenje!
- Subvencioniranje mesečne kino karte!
- Naročilo napotnic osebno, po telefonu, e-mail!
- Nov popustnik, in še in še...!

Piran, Župančičeva 14/III, tel 05/6710020, fax 05/6710021
E-mail: servis@ksop-cscp.si

borzno posredniške družbe

- Ni vseeno, kako obračate vaš denar, da bo najbolj donosen.
- Zato ravnajte modro in poiščite nasvet strokovnjakov

PFC Interfin
Primorski Finančni Center Interfin

v Kopru, Pristaniška 12, tel.: 05/663-31-00

VRTNARSTVO
MOŠKON

Parecag 31, tel.: 05 672 20 10

VELIKA IZBIRA OKRASNIH RASTLIN:
za parke, vrtove, cvetlična korita

SADIKE:

pelargonij, verben, daliet, enoletnic

Oženje slovenskega prostora?

Aprila je bila v Kopru izjemna slovesnost. V Pokrajinskem muzeju se je javnosti predstavilo Znanstveno raziskovalno središče. Spregovorila sta dr. Darko Darovec, direktor središča, in akad. Ciril Zlobec, predsednik upravnega odbora. Dr. Marina Furlan je predstavila Glasnik, poročilo za leto 2001, dr. Tomislav Levanič in Bojan Butinar sta opisala delo Inštituta za sredozemsko kmetijstvo in oljkarstvo, dr. Mitja Kaligarič delo Inštituta za biodiverzitetne študije, dr. Radda Cossutta pa delo Inštituta za sredozemske humanistične in družboslovne študije.

V okviru ZRS delujejo poleg omenjenih inštitutov še: informativno središče, laboratorij, javnomnenjsko središče, knjižnica in založba Annales, ki izdaja znanstveno revijo in strokovno literaturo. V njem deluje 48 strokovnjakov in znanstvenikov; prava družbena smetana. Osnovna raziskovalna dejavnost poteka v okviru programa "Interdisciplinarni vidiki sredozemske Slovenije in evropskih stičnih prostorov". Največ denarja prispevata Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport ter koprski občina. Znanstveno raziskovalno središče predstavlja temeljni člen nove slovenske univerze. Na slovesnosti je dr. **Darko Darovec** podelil prvo priznanje za uspešno delo, ki ga je prejela mlada raziskovalka dr. **Mateja Sedmak** za svoje delo na področju narodnostno mešanih zakonskih zvez. Posebej svečano in prisrčno je govoril dr. **Jože Pirjavec**, tržaški izobraženec - zgodovinar, dragoceni sodelavec koprškega središča. Za tržaške Slovence je vzpon Kopra na področju gospodarstva, šolstva in znanosti zelo

pomemben, še posebej sedaj, ko se na Tržaškem politična desnica vse bolj šopiri in vse huje pritiska na Slovence v Italiji. Koprski ZRS je privabil številne slovenske znanstvenike iz zamejstva in postaja resnični sedež Slovencev z obeh strani meje. Z vključitvijo Slovenije v evropsko skupnost ne bo več politične meje, bodo pa drugačne. Odvisne bojo od nas, od naše trdoživosti kot naroda: od naše narodne zavesti, izobrazbe, gospodarske moči in organiziranosti... Take ustanove, kot je ZRS, lahko zavrejo divjanje objestnih tujcev.

ZRS se lahko Koper - po Pirjevčevu "središče intelektualne puščave"- razvije v središče dela Slovenije, ki se, z odmiranjem meje med Slovenijo in Italijo, širi in združuje Slovence v sredozemsko Slovenijo kot antipod celinski Sloveniji z Ljubljano v središču. Tako je spet bolj jasna razlika, ki izhaja iz naravnih pogojev (morje) in zgodovinskih okoliščin (beneška republika, romanski vplivi - avstrijsko cesarstvo, germanski vplivi). Bližina dveh tako različnih svetov je izoblikovala dve raz-

lični slovenski identiteti, ki ju družijo eno, a ključno - jezik. Ta razcepljenost na dva svetova, sredozemskega in celinskega, ni poguben, nasprotno, bogati nas, krepi našo prožnost in trdoživost. Od sosedov se učimo, pridobljeno znanje prenetemo in dodamo svojemu. Stopamo vstřic s sosedi, vključeni smo v svetovne kroge.

Pa vendar. Krepitev Kopra pomeni izdajstvo Trsta in oženje Slovenije. Trst je **Ivan Cankar** imenoval pljuča Slovenije in je bilo še pred 100 leti največje slovensko mesto. Zgodovinsko gledano je Trst bolj slovenski kot Koper. Intelektualno je daleč močnejši od Kopra, v njem živijo in ustvarjajo številni slovenski umetniki in znanstveniki, ki so pravi svetovljani. Zakaj Slovenija ne financira ZRS v Trstu? Zakaj se mora tržaška smetana umikati v Koper?

Nada Kozina

Novi mandat direktorici Visoke šole za management

Ob tako presunljivo lepem trenutku, kot je bil konec aprila v Pokrajinskem muzeju v Kopru ob 7. obletnici delovanja tamkajšnjega Znanstveno raziskovalnega središča, bi se koprski župan lahko zgledoval po Francu Jožefu, ki je obiskal umetnike v ateljeju, ko so ustvarjali kipe za park kraljevega dvorca na Dunaju: *"Spoštovani umetniki, med vami se počutim neznanega. Kot avstrijski cesar skrbim zgolj za materialno stran življenja mojih državljanov: da so meje varne, da je dovolj hrane in drugih dobrin, da so ljudje zaposleni. Ganjen sem, da sem lahko tu, med vami, kajti Vi oblikujete dušo Avstrije. Jaz sem tukaj le trenutek, moj trud z avstrijskimi narodi je pomemben ta trenutek. Vaše delo pa je večno, vedno bo prisotno med narodom, povelečevalo bo avstrijsko zgodovino, ponos in veličastje. Politika je samo en zamah, umetnost in kultura pa sta večni."*

In kaj je povedal gospod župan Kopra? Razgovoril se je o sedmi obletnici središča in o magični moči te številke. Kaj pa bi bilo prav, da bi povedal? Morda to, da se zaveda pomena te znanstvene ustanove, da je vesel, ker je denar, dan ZRS iz občinske malhe, uporabljen pametno. Da je počaščen, ker sedi med strokovnjaki ZRS, ki predstavljajo intelektualno elito in umeščajo Koper na mednarodni seznam znanstvenih središč.

Škoda. Ampak znanstveniki so že navajeni bledeh odzivov naših oblastnikov. Njihov nastop na raznih svečanostih jih izdaja. Ko se znajdejo med umetniki in znanstveniki, ne vedo, kaj bi povedali. Prevečkrat izkoristijo priložnost za lastno hvalo in snubljenje volivcev. Za naštevavanje dosežkov delovnega ljudstva in oblasti, kot v komunističnih časih ob političnih praznikih. Ali pa govorijo tako počez, približno enako ob vseh priložnostih. To izraža njihov odnos do umetnosti in znanosti, razumevanje in spoštovanje umetnikov in znanstvenikov. Morda tudi strah pred izobraženci, nepokornimi svojeglavci.

Nada Kozina

Leta 1996 je pričela z izvajanjem diplomskega študijskega programa Visoka šola za management v Kopru. V letošnjem letu je potekel mandat direktorici šole mag. Nadi Trunk Širca, ki je šolo vodila od ustanovitve dalje. Rezultati šole so spodbudni in vidno prispevajo k razvoju visokega šolstva, regije in revitalizaciji starega mestnega jedra v Kopru. Upravni odbor visoke šole je direktorico Lucijčanko mag. **Nado Trunk Širca ponovno imenoval za direktorico šole** za nadaljnja leta po pridobljenih soglasjih ustanoviteljev: treh obalnih občin in Gospodarske zbornice Slovenije, OZ Koper. O ponovnem imenovanju je razpravljala tudi šolski senat, ki je podprl Program razvoja šole mag. Nade Trunk Širca. Šola naj bi se predvsem preoblikovala v fakulteto, prizadevala pa si bo za kakovost študijskih programov, razvoj in akreditacijo novih, mednarodno primerljivih študijskih programov, razvoj seminarske dejavnosti s podarkom na raziskovalni dejavnosti ter za sodelovanje šole z okoljem v regiji, Sloveniji in v mednarodnem prostoru.

GIUSEPPE TARTINI - VEČ KOT SAMO VRAGOV TRILČEK

Minuli mesec je Piran slavil pomembno glasbeno obletnico, 310. rojstni dan Giuseppa Tartinija - slovitega vzgojitelja narodov. Od 7. do 22. aprila je potekala tradicionalna prireditev "Poklon Tartiniju". Avditorij Portorož izpolnjuje nalogo nadaljevanja tradicije Tartinijevega vrhunskega glasbenega ustvarjanja vse od leta 1972, neprekinjeno pa od leta 1987. K projektu se je dejavno vključila Skupnost Italijanov "Giuseppe Tartini" Piran leta 1991. Projekt obsega koncerte s Tartinijevo glasbo in njegovimi sodobniki ter spremljevalni program s poudarkom na novejših spoznanjih o še neraziskanih področjih obsežnega Tartinijevega opusa. Mednarodni muzikološki kolokvij bo odslej potekal vsako tretje leto, v vmesnem obdobju pa bo zasnovan vzgojno in izobraževalno. Slednjo smernico sta organizatorja ubrala ob letošnjem jubileju.

Poleg svečanega koncerta Komornega orkestra Slovenske filharmonije, katerega člani predstavljajo ponos osrednje slovenske glasbene institucije, so bila tri zanimiva predavanja na Tartinijevo temo, ki so jih pripravili povečini mladi glasbeni raziskovalci. Projekt je ponudil priložnost mladim glasbenim raziskovalcem in poustvarjalcem za predstavitve in približanje Tartinijeve glasbene tradicije mlajši publiki na prijeten in lahkoten način. Predavanja so bila namenjena učencem predmetne stopnje osnovnih šol, dijakom srednjih in gojencem glasbenih šol. Namen tovrstnih predavanj je vzgojiti bodoče občinstvo s kar se da pozitivnim odnosom do klasične glasbe. To pa je najtežja naloga kulturne institucije, ki deluje v kraju, kjer naj bi bila zavest o pomenu Tartinijeve - evropske glasbene dediščine najgloblja in spoštovanje nad tem, kar je ustvaril, najbolj odzivno. Ne gre toliko za našo zgodovinsko dolžnost ali zaobljubo velikemu baročnemu mojstru, kakor za visoko etično držo v odnosu do naših prednikov in nas samih. Sodeč po številu in navdušenju udeležencev predavanj bi lahko rekli, da je zavest o Tartiniju kot dragoceni piranski kulturni dediščini še vedno prisotna. Največ pozornosti je pritegnil profesor z Navtičnega inštituta v Trstu **Walter Makovaz**, ki je nazorno in slikovito predstavil goslarsko obrt in zgodovino ter razvoj glasbil s strunami. Zanimanje je bilo celo tolikšno, da je moral predavatelj pripraviti kar tri zaporedna predavanja. Sobo z vedutami v Tartinijevi hiši v Piranu so v glavnem zapolnili učenci obalnih šol z italijanskim učnim jezikom, nekaj je bilo tudi učencev umetniške smeri Gimnazije Koper. Kljub dobremu obisku projekta v sklopu Tartinijeve obletnice pa je moči opaziti, da ozaveščenost o vrednotah glasbene dediščine kraja in ustvarjalne energije v njem ne dosega celotne ciljne skupine, kateri je bil program namenjen.

Z vzroki te pereče problematike - torej, kako približati resno glasbo mlademu občin-

stvu - se spopadajo znanstveni raziskovalci s področja glasbene pedagogike na mednarodnih simpozijih v evropskih kulturnih prestolnicah. Pred leti je Evropska zveza glasbenih šol sprejela izjavo, ki poziva ustanove in osebe na evropski, državni in/ali lokalni ravni, odgovorne za glasbeno šolstvo, in s tem glasbeno oziroma kulturno dogajanje na sploh, k odgovornosti za sodobnejši in bolj dejaven pristop in razvoj kulture. V konvenciji je med drugim zapisano, da so glasbene šole "gradbeni

kamen" evropske identitete. To, kar Evropo notranje združuje, je njeno bistvo skupnega kulturnega prostora. Skupna kultura pa daje ljudem občutek domačnosti in medsebojni pripadnosti. Za uresničevanje teh ciljev mora biti vzpostavljeno trajnejše in plodnejše sodelovanje med različnimi vzgojnoizobraževalnimi ustanovami. Eno od bistvenih načel glasbenih in drugih kulturnih ustanov je posredovati glasbeno dediščino naroda mladim rodovom, ne da bi pri tem prepuščali smernice izobraževanja prostemu trgu kulture ali industriji zabave za prosti čas. Marsikdo bi tem vzgojnoizobraževalnim smernicam pripisal toge, enosmerne ali idealistične predznake.

Kakorkoli, članica Evropske zveze glasbenih šol je tudi Slovenija. Sprejetje deklaracije pa jo zavezuje, da jo tudi upošteva. Eden od vidikov nesprejemanja ali nezumevanja resne glasbe "naše" ciljne publike pa morda izhaja iz splošnega nepoznavanja kulturne zgodovine lastnega naroda ter stere-

otipnega predznaka resne glasbe kot žanra kulturne elite. Mlademu poslušalcu je v današnjem času, ko človek živi izključno v območju zadovoljevanja bioloških (primarnih) potreb, težko približati glasbeno senzibilnost malo raziskanega repertoarja. Današnjemu poslušalcu je stara, npr. srednjeveška glasba še vedno preveč enostavna v primerjavi z virtuozi **Lizsta** ali **Rahmaninova**, baročna pa pretežka, zatežena in dolgočasna. Z enakim zadoščenjem, s katerim se poslušča neka

Beethovnova ali **Mahlerjeva** simfonija, izvedena z "modernimi" inštrumenti, bi lahko poslušali oratorij ali npr. sonato da camera iz 17. st., izvedeno z originalnimi glasbili. Za to pa je potreben pravi temelj. Strokovnjaki iz sosednjih držav se npr. ne morejo načuditi, da v slovenskih šolah ni oddelkov za staro glasbo. Nejasna ostajajo še nekatera dejstva, kot npr. zakaj otroke, ki pričnejo študij pihal s kljunasto flavto, kasneje učitelji preusmerijo od tega inštrumenta, enako velja za violinista, ki bi se morda kasneje rad poglobil v študij baročne violine. Tudi kitaristom ne bi škodilo poznavanje lutnje, pa čelistom spoznavanje viole da gamba, pianisti bi se morda zaljubili v **Bachove** mojstrovine, če bi doživeli pristnost njihove harmonije na čembalu ali orglah.

Časi se spreminjajo in na srečo nove generacije čutijo potrebo po približevanju izvornega obdobja, v katerem so se rodila in razvila današnja glasbila. K temu veliko, vendar nikakor ne dovolj, prispevajo glasbeni festivali, koncertni cikli, predavanja o stari glasbi in druge izvenšolske vsebine.

Ervin Berce

25. MMS - 21. in 22. junija se nam V Portorožu obeta velika zabavna glasbena prireditev - že 25. festival Melodije morja in sonca.

Turistično društvo Sečovlje ob 100-letnici Parenzana prireja program prireditev, ki se začne 29. maja na Osnovni šoli Sečovlje z razstavo starih koles in predstavitvijo projekta "Kolo skozi čas" ter z razstavo otroških del na temo Sečovlje nekoč in Parenzana.

Ostanki znamenite železniške proge so v kraju še dobro vidni. Pri bivšem rudniku še vedno stoji zgradba železniške postaje, v kateri je danes trgovina z gradbenim materialom, ohranjeni pa so tudi ostanki železniškega mostu čez reko Drnico.

V soboto, 1. junija bo potekal slikarski ex-tempore na temo Parenzana in na prosto temo. Udeleženci se lahko prijavijo na letališču v Sečovljah med 9. in 11. uro, oddaja del pa bo med 16. in 17. uro. Zvečer bo podelitev nagrad in zabavni program. Likovna dela bodo do začetka julija razstavljena v gostišču Solinar pri Sečovljah.

V nedeljo, 2. junija pa društvo vabi na pohod zdravja in prijateljstva, ki bo od 10. ure dalje potekalo na relaciji Krog - Slami - Krog. To bo hkrati otvoritev trase nove rekreacijske proge, ki jo bodo v turističnem društvu označili s finančno pomočjo programov za celostni razvoj podeželja. V omenjene programe so se v kraju že vključili s programom vinskih cest. Še pred pohodom na Krog bodo pri trgovini v Sečovljah ob 9. uri predstavili projekt nove kolesarske proge ob reki Drnici.

A.T.

Člani Turističnega društva Sečovlje so 18. maja uredili videz avtobusnih postaj v Parenzagu, Sečovljah in Dragonji. Lončnice so jim podarile lokalne vrtnarije Moškon, Ruzier-Černe, Todorovič in Cvet, kompost pa JP Okolje.

Krajevni odbor Rdečega križa Strunjan je 22. maja dobil novo predsednico in nekaj novih članic. Dosedanjo predsednico gospo **Emilijo Pohlen** je zamenjala gospa **Ivanja Sosič**. Druge članice so še: **Vesna Brečević, Tatjana Banko - Mariotti, Pavlina Viola, Marija Bubnič, Kristina Caf, Salideja Bratkovič, Leopolda Rotter** in seveda predsednica gospa **Sosič**.

Dežurstvo RK Strunjan bo odslej **vsako prvo sredo v mesecu - od 15. do 17. ure - na sedežu Krajevne skupnosti Strunjan.** (Prvi torek v mesecu pa gospa **Anica Dobrila** še naprej podaja razne oblike zdravstvene vzgoje).

Barbara Čizmek razstavlja v Piranu - V Studiju Galeriji Gaspar v Piranu od 30. maja do 3. julija razstavlja Pirančanka, slikarka Barbara ČIZMEK. Naslov razstave je Miti in mi.

IMPORT - EXPORT
 Ferrarska 38, 6000 Koper
 Tel./fax: 05/6310-460, tel.: 05/6391-144

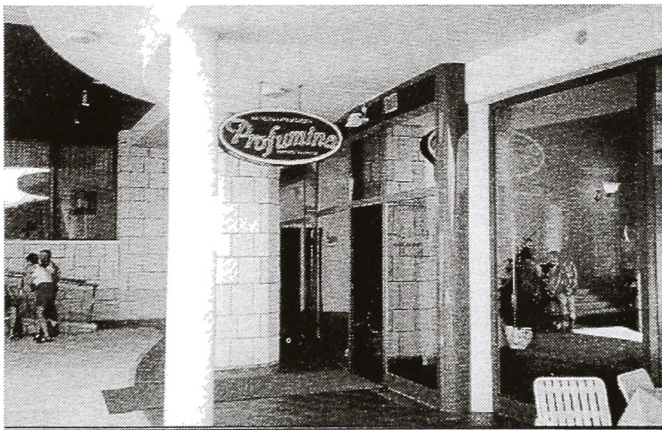
Blago vam ne le prodamo in dostavimo, temveč vam ga tudi vgradimo!

Prodaja: sanitarne keramike, keramične ploščice in porcelan grees, kopalnic in tuš kadi (emajl in keramika), lepila in fugirne mase, tuš kabine, WC kotlički in deske, vodovodne armature, grelci vode, gumi prirobnice, zaključne letve.

Zaključna dela v gradbeništvu: polaganje keramičnih ploščic in grees-a ter električnih in vodovodnih instalacij, manjša gradbena dela.

ODPRTO:
 vsak dan od 8. do 16. ure
 sobota od 8. do 12. ure

KOZMETIKA - PARFUMERIJA

Profumina

Obala 33, Portorož, Tel.: 674-84-20

V naši ponudbi najdete takorekoč vse, kar potrebuje sodobna ženska za nego telesa in obraza.

Poleg negovalne kozmetike najprestižnejših hiš, Vam lahko ponudimo tudi dekorativno kozmetiko in velik izbor parfumov kot so: C. DIOR, CARTIER, BULGARI, LANCOME, CALVIN CLEIN, Y.S. LAURENT, CERRUTI, VERSACE, ESCADA, ...

Vabimo Vas na ličenje s priznano vizažistko Irino Jurman, ki bo vsako soboto v Profumini.

Naročite se lahko po telefonu 674-84-20.

Dober nasvet nič ne stane, lahko pa naredi čudeže.

Obiščete nas lahko vsak dan od 9. do 20. ure, ob nedeljah in praznikih pa od 9. do 13. ure.

VAMOS A BAILAR!

V zadnjih letih so, tako kot v drugih evropskih državah, tudi pri nas vse bolj moderni ritmi, melodije in nenazadnje tudi plesi iz dežel Latinske Amerike. Lanskoletni hit - argentinski tango - sta letos zamenjala vroča kubanska plesa salsa in merengue. Ker so se zaželeli tečajniki Lucijčanke **Andree Dolanc**, samostojne ustvarjalke na plesnem področju, seznaniti ne le s koraki, temveč tudi z dušo teh plesov, so aprila na Belvederju, v restavraciji Kamin pripravili **intenzivni tečaj salse in merengue-ja**, ki sta ga vodila kubanska učiteljca. Tečaj se je zaključil z zabavo, na kateri je nastopila kubanska skupina Noche Cubana, ki je z vročim gibanjem bokov in

Kubanec Edi Suarez je dodobra razgrel obiskovalce plesnih tečajev Andree Dolanc!

ultra kratkimi krilci dodobra razživila mnogoštevilno občinstvo.

Zaradi izrednega odziva in ker se želijo naučiti še več, so s kubanskima gostoma od **3. do 8. junija letos pripravili poletno plesno šolo salse in merengue-ja**. Kdor bi se želel to poletje zavrteti v teh čudovitih kubanskih ritmih, je dobrodošel v poletno plesno šolo v Bertoke.

Po informacije se lahko obrnete na tel. **041/761-410, Andrea Dolanc.**

UNID d.o.o. Piran

- mladinski servis
- Internet storitve, web design

Župančičeva 14, 6330 Piran

tel./fax 05 / 673-15-21

Obala 55, 6320 Portorož

tel./fax 05 / 674-70-18

<http://www.klub-mp.si>

Email: servis@klub-mp.si

Bogdan Pajek, vodja odbojarske sekcije, prepričan, da je na Obali odbojka doma

Cilj je dosežen, piranske odbojkarice v drugi ligi

Ženska odbojarska sekcija pri Športnem društvu Piran se je vrnila v drugo ligo - zahod. V tretjeligaškem prvenstvu je osvojila drugo mesto, za mlado ekipo Kopra, ki pa se je odpovedala napredovanju in mesto prepustila Pirančankam. Uspeh je prišel v pravem trenutku, ob deseti obletnici ŠD Piran.

"Pred prvenstvom so bile naše ambicije prvo mesto, vendar so bile mlade Koprčanke boljše. Končno gledano pa je cilj z napredovanjem v višjo ligo dosežen. V drugi ligi je naš cilj seveda obstanek. Čaka nas velik boj, ekipe so izenačene, po moji presoji bo za obstanek potrebno vsaj osemkrat zmagati. Ekipa bo ostala praktično nespremenjena. V Koper bo odšla le **Sara Bičič**, povratno pa od tam pričakujemo mlajše okrepitve. Vsaj še eno leto bo ekipo vodil vrhunski trener **Goran Jovičič**. Želimo si postati stabilen drugoligaš, za kaj več bi bil potreben večji finančni vložek," nam je povedal vodja sekcije **Bogdan Pajek**.

Nasploh je po Pajkovih besedah odbojka na Obali na velikem pohodu, zanimanje se večja, z njim pa tudi kvaliteta. Značilno je dobro sodelovanje med klubi. "Odnosi med klubi so zelo dobri, denimo s koprskim klubom imamo podpisano pogodbo o sodelovanju in izmenjavi igralck, ki jo že uveljavljamo. Če bi hoteli na Obali imeti kdaj državne član-

ske prvakinje, bi morali te odnose še utrditi. Predpogoj, nadarjen igralski kader, že imamo, saj obalne odbojkarice redno posegajo po najvišjih lovorikah na državnih prvenstvih v mlajših kategorijah. V naši sekciji se ogromno posvečamo mladim, "pokrite" imamo praktično vse starostne kategorije. Odbojarske

krožke imamo v Piranu, Luciji in po novem tudi v Sečovljah. Nikoli pa ni dovolj denarja in strokovnega kadra."

Sezona dvoranske odbojke je končana in počasi se bodo ljubitelji odbojke preselili na plaže. V piranski občini je namreč v zadnjih letih v velikem vzponu tudi odbojka na

Odbojarska sekcija ŠD PIRAN: Stojijo (od leve proti desni): trener Goran Jovičič, Sara Habjan, Mateja Pal, Mateja Drča, Sandra Žilič, Maja Perič; klečijo: Gaja Podgornik, Klara Fonda, Sanja Smiljanič, Sara Bičič, Valentina Hojnik; na sliki manjkajo: Sara Raspor, Mateja Merkandel, Veronika Bjelica, Maša Lopatec. Slika: arhiv ŠD Piran

mivki. Moški klub ima v najemu peščena igrišča na osrednji portoroški plaži, ženski pa na kopališču Bernardina. Na igriščih se vse vroče poletje vrstijo tekmovanja, aktivni igralci in igralkle trenirajo, na svoj račun pa prihajajo tudi rekreativci in običajni kopalci. Pajek zatrjuje, da so tisti pravi pogoji za igranje odbojke na mivki le ob morju. Kot odbojarski sodnik pozna razmere po vsej Sloveniji in ugotavlja, da se igrišča nikjer ne morejo primerjati s tukajšnjimi. Povsem normalno bi se mu zato zdelo, da bi Obala postala središče slovenske odbojke na mivki. Težava je le, kako zainteresirati gospodarstvo, da bi podprlo tak projekt.

Andrej Žnidarčič

USPEŠNO IZPELJANA VESLAŠKA REGATA

10. mednarodne veslaške regate v Portorožu se je udeležilo preko 300 veslačev iz vseh sedmih slovenskih klubov, Pule, Rovinja, Medulina, Reke in Trsta. V članski konkurenci sta v enojcu zmagala domačin Patrik Fonda in Izolan Bine Pišlar. V mlajših kategorijah se je najbolje odrezal mariborski Branik s sedmimi zmagami, kljub vsemu pa je skupna zmaga ponovno ostala doma, saj so skupni pokal osvojili Pirančani. Na tretje mesto se je uvrstil Bled s petimi zmagami.

Za VK Piran so poleg Fonde zmage priveslali: **Silvana Vrčon** in **Sabina Božič** med mladinkami v dvojnem dvojcu, **Andrej Pistotnik** med mlajšimi mladinci ter **Luka Kleva** in **Andraž Krek** med pionirji v enojcu, zmagal pa je tudi pionirski dvojni četverec v postavi **Luka Kleva**, **Andraž Krek**, **Gašper Kuštrin** in **Marko Vrabec** (na sliki).

A.T.

Uspešne piranske mlade rokometiške

(foto: T. Hladnič)

Mlajša dekleta (letnik '89 in mlajše) Rokometnega kluba Piran so na četrtfinalnem turnirju, ki se je pred kratkim odvijal v Celju, nepričakovano dosegle zmago proti favorizirani ljubljanski Olimpiji z rezultatom 12:4 ter hkrati tudi poraz proti domači ekipi iz Celja in se tako - kot drugouvrščena ekipa tega turnirja - uvrstile na polfinalni turnir za prvaka Slovenije, ki je potekal 17. in 18. maja prav tako v Celju. Žal pa dekleta tokrat niso imele športne sreče in se niso uvrstile v finale. Ne glede na to pa je bila letošnja uvrstitev v polfinale izreden uspeh, saj je ekipa sestavljena predvsem iz začetnic (nekatero so začele vaditi šele v letošnjem šol.letu) in mlajših igralk. Med dvajsetimi igralkami, ki sestavljajo ekipo, so štiri rojene leta '89 šest leta '90, dve igralki pa sta letnik '91. Za Rokometni klub Piran igrajo, **Lea Mavrič, Mirjam Ternav, Anastasja Belec, Valentina Panger, Sara Tutnjič, Daša Ličen, Patricija Jelen, Ingrid Kovačič, Melisa Hasanagič, Manja Majer in Karin Zirnstein.**

Velik uspeh so dosegle še mlajše deklice (letnik '90 in mlajše), ki so po končanem rednem delu prvenstva v Obalno-kraški regiji zasedle 1. mesto in se uvrstile v polfinale tekmovanja za prvaka Slovenije. Na četrtfinalnem turnirju, katerega je aprila pripravil piranski klub, je domača ekipa dvakrat zmagala in sicer proti ekipi ŠD Polje (Ljubljana) z rezultatom 15 : 9 in proti ekipi ŠD Jadran Hrpelje-Kozina (10 : 9) ter se tako uvrstila v finalno tekmovanje za prvaka Slovenije, ki je bilo v Zagorju, kjer so dekleta dosegla 4. mesto. Rokometiške vadita trenerki **Dunja Žvegelj in Vladoša Nižetič.**

Likovna delavnica v dobrodelne namene

V gostišču Panorama na Oljčni poti v Piranu poteka od 26. maja do 7. junija mednarodna likovna delavnica, ki jo je pripravilo piransko podjetje Etigraf. Na delavnici sodelujejo ugledni likovni ustvarjalci različnih generacij in smeri, ki prihajajo iz Slovenije, Hrvaške, Italije, Avstrije in celo iz Kitajske.

Svoja dela bodo javnosti predstavili 4. junija v gostišču Parenzana, 6. junija ob 21. uri pa bo otvoritev razstave njihovih slik in kipov v Križnem hodniku Minoritskega samostana v Piranu. Izkupiček od prodanih del bodo namenili štiriindvajsetletnemu Primožu Borovniku iz Parecaga - pred enajstimi leti je v nesreči ostal hrom - za nakup Roho blazine. Z delom izkupička pa bodo Centru Elvire Vatovec Strunjan podarili njihovemu učnemu procesu prirejene računalnike.

L.S.Z.

Končano odprto šahovsko prvenstvo Pirana

Zmagovalec Vrčon, Pregarcu drugo mesto in naziv mojstrskega kandidata

Sklenjeno je letošnje odprto šahovsko prvenstvo Pirana, ki je od srede marca vsako nedeljo potekalo v gostoljubnem portoroškem hotelu Lucija. Sodelovalo je 24 šahovskih ljubiteljev z Obale, prvo mesto je kljub porazu z **Goranom Belamaričem** v zadnjem kolu osvojil Koprčan **Damijan Vrčon**. Velik uspeh je z osvojitvijo drugega mesta in naslova mojstrskega kandidata dosegel mladi piranski up **Valter Pregarac**. Tretji je bil **Goran Belamarič**, član Kopra, sicer pa naš občan, zaposlen kot vodja sečoveljske meteorološke postaje. Trije prvouvrščeni ter najboljši mladinec (**Tomo Umer** iz Kopra) so prejeli praktične nagrade.

Valter Pregarac (Piran), Damijan Vrčon in Goran Belamarič (oba Koper)

Izidi zadnjega kola: Vrčon-Belamarič 0-1, Veber-Ivanovič 0-1, Godnjavec-Pregarac 0-1, Flego-R.Brečević remi, Stevanovič-Žnidarčič 0-1, Japelj-Mlakar remi, Bečirovič-Grobovšek 1-0, Ploč-Naglav remi, Račan-Umer 0-1, Luin-Škerjanec 0-1, Vukojevič-Sluga 4,5.

Končni vrstni red: Vrčon 8, **Pregarac** 7,5, Belamarič 7, **Veber**, Ivanovič 6,5, **Flego, Brečević, Žnidarčič** 6, Japelj 5,5, **Godnjavec**, Mlakar, **Bečirovič**, Umer 5 itd.

Andrej Žnidarčič

- zaključna gradbena dela
 - celotna adaptacija kopalnic
 - montaža predelnih sten in stropov
 - polaganje porfida in tlakovcev
- In druga gradbena dela**

Franjo PERAS, s.p.
Senčna pot 17, PORTOROŽ,
GSM: 041/788-126

Zmage na odprtih in državnih prvenstvih

Dekleta in fantje Plesno akrobatske skupine Flip, najuspešnejše slovenske tovrstne skupine, vse od lanske jeseni preživljajo delavno, hkrati pa se seveda tudi zelo zabavajo, saj jih povezuje predvsem prijateljski in šele nato tekmovalni duh.

V jesenskem in zimskem obdobju so Flipova dekleta in fantje s trenerjema **Mitjo Mehora** in **Borutom Žerjalom** sodelovali na državnih prvenstvih - klubskih in šolskih - v akrobatiki, gimnastiki, skokih z male prožne

ponjave, navijaških skupin, pa na odprtih prvenstvih navijaških skupin v Gorici in dvakrat v Ljubljani, odprtem prvenstvu v skokih z male prožne ponjave v Renčah in Bežigradu.

Na vseh naštetih tekmovanjih so ekipno zasedle prvo mesto ter tako piranski osnovni šoli in gimnaziji kot Flipu prinesle naslove državnih prvakov v akrobatiki, gimnastiki in skokih z male prožne ponjave. Na tekmovanju navijaških skupin so zasedle prva tri mesta v dekliški mladinski kategoriji ter postale tudi državne prvakinje, kar jim je odprlo pot na evropsko prvenstvo plesnih in navijaških skupin, ki bo letos junija v Helsinkih. Flipice so že tri-

kratne evropske prvakinje na tem področju. Tokrat pa so tekmoval s popolnoma novo zasedbo in novo koreografijo avtorja Mitje Mehora. Dekleta se veselijo tekmovanja na Finskem, klub pa zbira sredstva in upa, da mu bo to uspelo.

Flipova najuspešnejša tekmovalca sta **Daniel Golenač** in **Urša Jakin**, učenka osmega razreda Osnovne šole Cirila Kosmača Piran, ki je ekipno in posamezno v zadnjih letih zmagala prav na vseh tekmovanjih, z veliko prednostjo pred ostalimi tekmovalkami. Za sabo ima tudi že tri zmage za pokal Slovenije v skokih z male prožne ponjave, čaka jo le še zadnja preizkušnja v juniju.

Urša Jakin z medaljami za vsa 1. mesta v gimnastiki na šolskem državnem prvenstvu (Foto: M. Bobič)

Zmaga piranske baletke na Austria Open

Konec aprila se je Baletna skupina Metulj, ki deluje pod okriljem Zveze kulturnih društev Piran udeležila vsakoletnega plesnega tekmovanja Austria Open, ki je bilo letos v Beljaku. Na tekmovanju so se pomerili številni kvalitetni plesalci: posamezno in v skupinah iz Madžarske, Avstrije, Nemčije, Hrvaške, Italije in Slovenije. Piranska baletna skupina Metulj je pod vodstvom mentorice Lidije Pogačar na tekmovanje prijavila dve tekmovalki in sicer **Lauro Cocetta** v mladinski konkurenci in **Natašo Pogačar** v kategoriji senior. Obe plesalki, ki sta koreografijo za nastop na tekmovanju pripravili sami, sta svojo nalogo dobro opravili, izjemen uspeh pa je dosegla Nataša, ki je v svoji kategoriji s plesom Only time dosegla prvo mesto. Graciozna piranska plesalka je navdušila komisijo že v predfinalu, v finalu pa je v modernem baletu dosegla najvišje število točk. Na drugo mesto v tej kategoriji se je uvrstila Madžarka, na tretje pa plesalka iz Avstrije. Nataša, ki letos zaključuje šolanje na Srednji zdravstveni šoli v Piranu, že tudi trenira mlajše plesalke v svoji skupini. (Stasja M., foto Martin Bobič)

Flipice, državne prvakinje: zdaj jih čaka evropsko prvenstvo na Tirolskem (Foto: M. Bobič)

Hura Flipice!

Plesna akrobatska skupina Flip in gledališka skupina Gib iz Pirana sta tudi letos v portoroškem Avditoriju 1. junija zvečer pripravili že tradicionalno plesno akrobatski spektakel, ki so ga naslovlili Flip-Flip, hura!!!

Odgovor na pismo Tine P., ki je bilo objavljeno v Portorožanu št. 4/2002:

Kako skrbimo za naše okolje?

Spoštovana Tina P.

V Vašem pismu, v katerem ste pravilno opozorili na nekatere pomanjkljivosti ureditve Portoroža (čeprav je treba poudariti, da so na delu portoroške plaže, ki ga upravlja JP Okolje d.o.o., koši za smeti nameščeni in redno čiščeni), ste se poleg tega dotaknili tudi novega načina odvoza odpadkov v Piranu in zbiranja kosovnih odpadkov. Pri obeh izpostavljenih temah ste zadevo predstavili povsem napačno, saj dejstva govorijo ravno nasprotno, kot trdite Vi.

V svojem pismu trdite, da je ukinjen mesec akcij pomladnega čiščenja in da imate težave pri odvažanju kosovnih odpadkov. Če živite v občini Piran, preprosto ne morete imeti težav s kosovnimi odpadki, saj imamo na tem področju daleč najvišji standard v Sloveniji. Drugod - razen redkih izjem kot denimo v Izoli - namreč kosovne odpadke odvažajo le dvakrat letno, pri nas pa jih odvažamo enkrat mesečno, v mestu Piran pa celo enkrat tedensko. Ko to omenjamo "komunalcem" iz drugih krajev, nam kar ne morejo verjeti. Enkrat tedensko se kosovnih odpadkov namreč ne odvažajo nikjer po svetu, običajno tudi zato, ker take potrebe sploh ni. V Piranu pa ugotavljamo, da so letos priprave na turistično sezono in splošno urejanje stanovanj obsežnejše kot v celem preteklem desetletju. Zato iz Pirana vsak teden odpeljemo prek deset zabojnikov kosovnih odpadkov, kar je v prvih štirih mesecih zneslo neverjetnih 118 ton (v celi občini smo v tem času zbrali 341 ton kosovnih odpadkov). Drugod po občini, kjer kosovne odpadke odvažamo enkrat mesečno, ugotavljamo, da taka frekvenca zadošča.

Če pa ima neko gospodinjstvo izredne količine kosovnih odpadkov, ki jih ne more oddati med rednimi akcijami, lahko za ceno 11.000,00 Sit naroči poseben zabojnik, s katerim odpadke odvažamo z njihovih domov. Če upoštevamo prostornino zabojnikov, bi ta cena morala biti dokaj ugodna, še posebej zato, ker gre res za izredne odvoze, ko gospodinjstvo ne more koristiti rednega sistema odvažanja kosovnih odpadkov. Prepričan sem, da sistem odvažanja kosovnih odpadkov v naši občini zagotavlja izreden standard in da je bila uvedba rednega odvažanja namesto običajnih akcij pravilna odločitev.

Tudi glede novega načina odvoza odpadkov iz starega mestnega jedra Pirana so stvari precej drugačne, kot jih predstavlja gospa

Tina P. Preprosto ne razumem razmišljanja gospe P., da bodo starejši imeli težave z novim sistemom. Resnica je ravno nasprotna: nov način odvoza prebivalcem Pirana omogoča, da vrečke z odpadki puščajo kar pred svojimi vrati, medtem ko so jih prej morali nositi do najbližje posode za odpadke. Res je, da je sprememba majhna, a kljub temu pomeni še eno olajšavo za uporabnike. Precej tipično pa je negativistično razmišljanje, ki je v naši občini očitno precej trdno zakoreninjeno. Pričakovanje, da bodo ljudje odslej odpadke metali kar skozi okno in da bodo piranske mačke imele nove žure na ulicah, kaže na pesimističen pogled in na skrajno nezaupanje do prebivalcev Pirana in njihove miselnosti. Mačke bodo lahko trgale le tiste vrečke, ki bodo nepravilno odložene, to je tiste, ki bodo odložene izven predpisanih terminov. Vrečke namreč odvažamo iz Pirana dvakrat dnevno (tudi ko omenimo ta podatek, se "komunalci" iz drugih krajev ne morejo načuditi, saj nikjer odpadkov ne odvažajo dvakrat na dan, kar je ponovno izreden standard) in jih zato prebivalci Pirana lahko odlagajo v obeh predpisanih terminih, tako da vrečke ne ležijo po ulicah dlje kot eno uro. Res je, da se nekateri prebivalci tega pravila še ne držijo, a jih bo k temu poleg kampanje ozaveščanja - zagotovo prisilila tudi občinska inšpekcija, ki bo po dokončni uvedbi novega sistema, nepravilno odlaganje kaznovala s 60.000,00 Sit kazni.

Nov način odvoza odpadkov je izreden napredek za naše mesto! S tem smo z nekaj desetletji zamude k nam prenesli sistem, ki se je v podobnih mestih na zahodu, pa tudi na našem jugu, že dodobra uveljavil. Res pa je, da noben sistem ne more delovati brez ljudi. Zato je za uspešnost novega načina ključno ravno delovanje prebivalcev mesta, ki jim nov sistem nudi izreden standard in ki zato ne bi smeli imeti težav pri odlaganju vrečk. V kratkem bomo izpolnili tudi obljubo, ki smo jo dali na začetku uvajanja novega sistema, ko je bila ena temeljnih pripomb velikost vrečk. Tako bomo do poletja ponudili tudi manjše vrečke, ki bodo predvsem v poletnih mesecih zelo pomembne. Nedvomno pa je nov sistem že prinesel pozitivne učinke - sedaj ko smo odstranili posode za smeti, so ulice precej čistejše in manj smrdijo. Poleg tega je odvoz tudi manj moteč, saj za to uporabljamo posebna vozila na električni pogon, ki so povsem neslišna.

Piran je biser, ki je bil predolgo zanemaren. Moramo ga ponovno predstaviti v vsem svojem sijaju, tako obiskovalcem, od katerih pravzaprav živimo, kot tudi nam domačinom, ki občasno mogoče pozabimo, da živimo v najlepšem mestu daleč naokrog. Morda bi za začetek bilo nujno malo dobre volje in pozitivnega gledanja na stvari, ki se glede na dogajanje v mestu, očitno ponovno obračajo na bolje.

Sebastjan Jeretič
v.d. direktorja JP Okolje d.o.o.

Oprosti nam, mati Zemlja

Nad Piranom se razprostira hrib. Ravnovesje med pozidanim Piranom in neokrnjeno naravo. Gmajna - raj na zemlji. Tu je domek majhnim živalim, pasejo se ovce, katere si ogledujejo otroci iz vrtca. Fige, nešplje, češnje, robidnice - sadeži, s katerimi se sladkajo piranski malčki. Tu preživljajo breskrbno otroštvo moji in sosedovi otroci. Tudi zaljubljeni najdejo svoj kotic. Tu se človek umiri, napolni, začuti radost, veselje in ljubezen.

Solze mi tečejo po licih, kajti vse to je zdaj preteklost... Gmajne skorajda ni več. Buldožer je zasadil svoje zobe v srce zemlje, izruval drevesa, pomendral travo. Nastal je ogromen betonski spomenik, katere si lahko ogledujejo celo ribe iz morja.

Človek potrebuje za življenje malo, a se tega žal nočemo zavedati. Oprosti nam mati zemlja!

Saška Koder-Jurčič z Oljčne poti, Piran

LETNA KONFERENCA PROJEKTA ALL ABOUT SALT

Od 17. do 19. maja je Piran gostil letno konferenco VSE O SOLI - mednarodni projekt, v katerem sodelujejo štirje evropski kraji, v katerih še vedno pridelujejo morskoli sol na tradicionalen način: Lesvos (Grčija), Figuera da Foz (Portugalska), Pomorie (Bolgarija) in seveda Piran. Poglavitni cilji projekta so ohranitev in nadaljnji razvoj tradicionalne pridelave soli ter varovanje naravnih vrednot in kulturne dediščine solin. Ob tej priložnosti so v Mestni galeriji Piran pripravili razstavo z naslovom Piranske soline - danes, včeraj, jutri.

Spoštovani gospod Zorman!

Portoroža nisem obiskala že od leta 1988, aprila 2002 pa sem za tri tedne dopustovala v vašem lepem kraju. Morda bi vaše bralce zanimalo, kakšen je Portorož v očeh gosta.

Najprej bi opisala pozitivne strani:

Skoraj povsod so pločniki dostopni za otroke in invalidske vozičke. Koši za odpadke, ki so nameščeni v kratkih razdaljah, prispevajo k čistoči vašega mesta.

Pohvaliti moram voznike mestnih mini-avtobusov, ki so zelo prijazni, nikoli nestrpni in ustavijo celo izven postajališča, če zamudiš. Matere in očetje, ki se ob morju, ob obilici zelenja in ob morskem zraku sprehajajo z otroškimi vozički so veseli za človeške oči. Ob vsakem času dobiš topel obrok in prijazno

dov in odhodov avtobusov so nezanesljive. Povem naj, da so nekatera avtobusna postajališča preslabo urejena, posebno na Vojkovi ulici v Luciji, saj nimajo ne klopi ne strehe nad glavo v primeru dežja ali močnega sonca. Avtobusna postajališča naj bodo še posebej urejena tam, kjer bivajo in dopustujejo tujci in kjer so novogradnje. Pa še to: na kratki razdalji od glavne avtobusne postaje do mojega bivališča na Vojkovi ulici je mladi voznik takšija - firme Jani - približno 6 do 8 krat uporabil svoj mobilitel, zaradi česar sem bila zelo zaskrbljena. Kolkor sem lahko opazila, mladi Slovenci prav veselo in pogosto uporabljajo mobilne telefone, ki s svojim zvonjenjem včasih motijo druge goste.

Prav tako na vsakem vogalu vrtijo preglasno disco muziko.

Naj lokalnim oblastem povem še to:

Toaletni prostori so bili vedno čisti in urejeni, vendar se je pogosto zgodilo, da na primer vrata niso imela ključa ali zapaha, zato se lahko uporabnik znajde v nerodnem položaju.

Po mojem mnenju vsi lastniki restavracij niso dovolj resni. V restavraciji Pergola smo na primer naleteli na različno ceno iste jedi - glede na to ali smo jo naročili zunaj, na terasi ali znotraj restavracije. Za isto jed smo zunaj plačali 1.290 SIT, v restavraciji pa je naenkrat stala 1.350 SIT (to se je zgodilo 27.4.2002). Nekaj dni pred tem sem nekaj podobnega doživela v restavraciji Paco. Ko smo vprašali za ceno "rumpsteak-a" so nam povedali, da je 1.600 SIT. Ko pa smo plačevali račun, je

bila cena naenkrat 1.800 Sit. Na mojo reklamacijo so mi kot dokaz prinesli jedilni list, na katerem so bile cene prelepljene.

Naj nazadnje omenim stari hotel Palace, ki ga občudujemo in je pri srcu vsem gostom. Prosim, naredite kaj iz njega! Park, vrt in teraso bi lahko koristno uporabili in prikrojili za generacijo gostov nad 40. leti - na primer z organiziranjem čudovitih in romantičnih valčkov in tango večerov ali tudi slovenske narodne glasbe. Ne pustite se amerikanizirati! Obdržite svojo enkratnost, tako da bo gost občutil, v kateri deželi se nahaja!

Jeklo, steklo in beton niso vse, vsaj ne to, česar si želi gost na dopustu.

Priznati moram, da nekoliko pogrešam staro tržnico - neke vrste stičišče in zbirališče za prebivalce in goste. Lucija ni središče in tudi ne more biti ali postati. Zlatarne in tekstilne trgovine ne zadostujejo in ne naredijo Portoroža privlačnega. Osebnopogrešam knjigarno ali antikvariat. Če to ni mogoče, bi lahko vsaj v trafikah imeli nekaj knjig v tujih jezikih in ne samo časopisov in revij.

Želela bi tudi, da bi izletniške ladje plule tudi iz Portoroža in ne samo z Bernardina.

Z najlepšimi pozdravi

Rosemarie Inge Prüfer, Köln

Pripis uredništva: Pismo gostje iz nemškega Kölna, gospe Rosemarie Inge Prüfer, ki je po poklicu novinarka in je aprila letovala pri nas, nas je prijetno presenetilo. Želimo si, da bi ga prebrali naši turistični delavci - pa ne le ti - ker bodo iz njega zagotovo kaj koristnega izvedeli! Seveda je gospa pismo napisala v svojem jeziku, v nemščini, za Portorožana pa ga je prevedla naša sodelavka Heidi Mikuš, za kar se ji prisrčno zahvaljujemo.

besedo. Vse to je mnogo bolj urejeno kot v mojem rodnem mestu Kölnu.

Medtem ko pišem, me prešine misel, koliko lepih in dragih avtomobilov vozijo domačini in koliko je novogradenj, še posebej lepih v Luciji.

No, sedaj pa nekaj konstruktivne kritike, ki bo morda pripomogla, da se stvari izboljšajo.

Kot prvo: avtobusne karte so veliko predrage. (Ne vem, kako Slovenci sploh zmorete te cene! Pri nas npr. se študentje vozijo čisto zastonj, šolarji pa za minimalno ceno). Ko prideš z avtobusom v središče Portoroža in v Turističnem servisu vprašaš za avtobusno vozni red, dobiš odgovor, da je zunaj tabla z urnikom voženj. Naj povem, da tujci pač ne razumemo napisanega, pa tudi ure priho-

Zastrupljene muce z Lepe ceste

V zadnjem letu in pol je na naši ulici od zastupitve poginilo pet muc, tri pa so izginile neznano kam (sumimo, da so bile tudi te zastrupljene). Vse so bile domači ljubljenci: Rajko, Skippy, Maca, Marko, Rasti, Jerry... Ker smo ljubitelji živali, strogo obsojamo vsakršno mučenje, namerno iztrebljanje in namerno agresijo nad življenjem. Zastrupljevalce med nami opozarjamo, da ima tudi življenje svoje pravilo: vse se vrača, vse se plača, prej ali slej.

Ljubitelji živali z Lepe ceste, Portorož

Neurejeno avtobusno postajališče na Vojkovi ulici v Luciji, o katerem govori tudi gostja iz Nemčije, ki je aprila letovala v naši občini.

POSLOVILA SE JE NAŠA KNJIŽNIČARKA OLGA DRENIK (1951-2002)

Mesec vzhaja in razliva nad polje sijaj.
Uzrl sem smrt - glej, nje oči so bele
in lepe ko drevo cvetoče, ko je maj.

(France Bevk)

Po relativno kratki enomesečni agoniji, vse-kakor pa veliko prezgodaj, se je 15. maja zaključila življenjska pot naše dolgoletne sodelavke, priljubljene piranske knjižničarke Olge Drenik. V uteho nam ostaja le nekaj drobtinic iz njene biografije in veliko osebnih spominov. Rodila se je 2. julija 1951 v napredni delavski družini, očetu Leopoldu in materi Mici Kogoj. Otroštvo je preživljala v Idriji in pri starih starših v Lokovcu. Starši, babica in domače idrijsko okolje so izoblikovali njen pogled na svet in močno vplivali na njene odločitve, študij ter izbiro poklica. Po končani gimnaziji v domači Idriji je študij nadaljevala na Pedagoški akademiji v Ljubljani, kjer je leta 1976 diplomirala (smer: slovenski jezik - knjižničarstvo). Nato je krajši čas službovala kot učiteljica v Kamniku, Cerknem, Pradah pri Koprju in kot vzgojiteljica

v Dijaškem domu v Koprju. Leta 1977 je s trebuhom za kruhom prispela v Piran in v Mestni knjižnici vstopila v svet poklicnega knjižničarstva. Igra usode ji je v naši knjižnici namenila četrto stoletja ali z drugimi besedami - polovico njenega življenja. V tem obdobju je bila sprva zaposlena v Marksističnem oddelku, po njegovi ukinitvi pa vseskozi na oddelku za odrasle bralce. Vrsto let je delovala v odboru Društva bibliotekarjev Primorske in seveda v vseh strokovnih organih knjižnice. Prvič sem jo spoznal leta 1982, ko smo skupaj s kolegico Ljubo Vrabcem obiskovali enomesečni tečaj za pripravo na strokovni izpit v Narodni in študijski knjižnici v Ljubljani. Med nami so se tedaj stkale prijateljske vezi, pristni medčloveški odnosi, ki jih danes veliko bolj kot nekoč pogrešamo tudi v knjižničarski stroki. To je bilo obdobje pogostih srečevanj in prijetnega druženja s kolegi knjižničarji z vseh koncev Primorske. Bili so torej časi, ko smo si bili veliko bolj domači. Leta so nato hitro, prehitro minevala. V začetku 90-tih let smo se iz predračunalniških knjižničarjev po hitrem postopku prelevili v knjižničarske računalniške "hekerje", dialog z bralci in sodelavci pa je začel izpodrinjati monolog z računalnikom. Z Olgo smo med knjižnimi policami podoživljali dva razvojna obdobja, prvo mladostno razigrano in drugo v duhu modernih časov. Vendar skrb za knjigo in delo z bralci nikoli nista bila zapostavljena. Veliko zaslug velja pripisati prav kolegici Olgi Drenik, ki je znala prisluhniti slehernemu bralcu in ga napotiti v čarobni svet knjig. Skratka, obiskovalcem knjižnice je vedno posvečala vso potrebno pozornost, od pomoči pri iskanju gradiva, nasvetov pa vse do toplega medčloveškega stika in prijaznih besed. Je pa še nekaj, kar sodi v bolj intimne sfere. Naša Olga je bila močna osebnost, klenega in nekoliko "idrsko" trmoglavega značaja. Njena prijetna živahna govorica, specifična melodika in barva glasu je sicer vedno spominjala na njeno ljubljeno deželo večnozelenih idrijskih gričev in slastnih žlikrofov, vendar je del svojega srca podarila tudi obmorskim krajem Slovenske Istre. V Luciji sta s soprogom Vojkom ustvarila prijetno družinsko gnezdo, ki je postalo stičišče mnogim prijateljem in gostom. Ne nazadnje se ji je uresničila tudi velika želja po potovanjih v daljne dežele, o katerih je po povratku pripovedovala z neverjetnim žarom in zanosom. Njene pripovedi so bile tako doživete, da se nam je zdelo kot bi brala nenapisano knjigo. Potovanja v eksotične dežele so bila vsekakor njena velika strast.

Ob najinem zadnjem bežnem pogovoru sem ti obljubil manjšo zbirko znank iz daljnjih dežel, ki jih občasno dobim s poštnimi pošilkami. Žal ti draga Olga te majhne zadnje želje nikoli ne bom mogel izpolniti ... obljubljam pa ti, da boš tudi sedaj ko je zvezdni prah legel na tvoje oči, za vedno ostala v naših srcih. Mir in pokoj Tvoji duši!

Slavko Gaberc in sodelavci iz Mestne knjižnice Piran

ZAHVALA

V najgloblji bolečini ob nenadni izgubi naše ljubljene hčere **Elide** ste nam bili v veliko oporo in tolažbo vsi, ki ste jo poznali in jo imeli radi ter jo pospremili na njeni poslednji poti.

Vsem se najiskrenejše zahvaljujemo
Družina Škapin

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi našega sina, brata in strica **MARIJANA ŠVAGELJ**-a se iskreno zahvaljujemo vsem prijateljem in znancem iz Pirana, Portoroža, Lucije, Belega Križa in Šentjan za poslane telegrame in izrečene tolažilne besede. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

**Mama Ivanka, oče Mario in sestra
Julija z družino**

ZAHVALA

Ob smrti mojega moža **Ivana Kneza** iz Portoroža, Vilfanova 26, rojenega v Strunjanu, se zahvaljujem vsem, ki ste ga spremljali na zadnji poti.

Prav prisrčno se zahvaljujem g. Dušanu Puhu za besede slovesa ob odprtem grobu.

Bližnjim sosedom se zahvaljujem za podarjeni denar za rože in obenem sporočam, da sem ga darovala na ŽR 50100-743-50176 za revne in bolne otroke pri Iskrici Nedeljskega dnevnika.

Sonja Knez

SOŽALJE

Naši dragi prijateljci dr. Mirani MALC in njeni družini izrekamo iskreno sožalje ob izgubi mame, gospe **Ljudmile Malc**, partizanske učiteljice

prijateljice iz Lucije

ALI SI TI DUŠEVNO ZDRAV?

(Uvodni nagovor ob literarnem večeru piranskega društva Obzorje, ki je bil 10. maja v galeriji Duka)

Kdaj bom ozdravel in izstopil iz kroga menjave in ponudbe.

B.I.

Pride trenutek, ko se človek zaveda krhkosti iluzije, s katero se obdaja. Ko začneš postavljati temeljna vprašanja, kdo si in kam greš, se življenje spremeni. Tvoje središčno mesto v vesolju je ogroženo, ne moreš se več obdajati z napuhom kot branikom pred erozijo minevanja, sam s svojo negotovo usodo se podajaš proti poslednjemu sončnemu zatonu, ki ga doživljaš, kot da ga je nekdo ustvaril samo zate... Pa ni tako! Ti si trenutek, ki se bo utrnil zato, da bi se ti večnost rogala v faco.

Ne moreš se raztegniti v brezdajnost in če poskusiš s tuzemskim življenjem dokazati nasprotno, zaradi tvoje napihnenosti trpi okolica, trpi stvarstvo.

Ti; ČLOVEK, izgledaš veličastno samo v trenutku pomirjenosti samega s sabo, v trenutku diabolične rane med biti in preiti. Vztrajanje v upanju da boš kljub krhkosti ostal, te na zemlji dela posebnega, enkratnega... Zakaj poskušaš poraz prikriti z materialnim ugodjem, slavo, militarizacijo in uničevanjem življenjskega okolja, ki ga diktira kanibalistična kapitalistična mašinerija, katere glasnik je prosuli sistem demokracije in pravne države?

SMEŠNO, v družbi kjer je denar sveta vladar, sočutja do ubogih in revnih ni; je samo navidezno. Poezija, ki je že ogrožena kot nekatere vrste živali v izumiranju, je postala svetišče šibkih ljudi, potisnjenih na rob dogajanja...

ČLOVEK, NAJBOLJ RANLJIVO BITJE V VESOLJU, ne boš uspel preživeti življenjske dobe dinozavrov. Ustvaril si si religije, ideologije (fašizem, komunizem, liberalni kapitalizem), ustvaril si nekakšen tragikomičen hibrid med poezijo in znanostjo, ki ga imenuješ duševno zdravje, posamezniku že stoletja na silo predpisuješ, kaj je prav in kaj je narobe in če se upre diktatu normalnosti, ga zapreš v psihiatrično norišnico.

Ali se sploh da preživeti brez prisilnega jopiča v glavi? Je svoboda res iluzija ustvarjalnih posameznikov, ki v ideološko konstruirani realnosti ne morejo preživeti in so si zato ustvarili svojo, posebno in enkratno...? Katera je prava...?

Ps.

ČEZ TISOČ LET nihče ne bo vedel, da smo se po Piranu sprehajali simpatični, prijetni ljudje. Ti in jaz, iz mesa in krvi, z imenom in priimkom, s hišno številko in bolj ali manj izpraznjenim bančnim računom. Nihče ne bo vedel, zakaj smo se jezili in koga smo ljubili! Zato si tukaj in zdaj podarimo zastonski nasmešek, prijazno besedo, zavezništvo v vsakdanjem upanju.

Igor Bizjan

Za brezplačno pomoč v duševni stiski pokličite društvo OBZORJE (med 10. in 14. uro) na: 041/954-769.

PUM

Projektno učenje za mlade (PUM) je oblika neformalnega izobraževanja, namenjena mladim med 15. in 25. letom, ki so opustili šolanje in nimajo statusa dijaka ali študenta, so brez poklica in niso zaposleni. Program je zasnoval Andragoški center Republike Slovenije po zgledu danske produkcijske šole, poteka pa ob podpori Ministrstva za šolstvo, znanost in šport, Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve ter ob sodelovanju Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje.

Na območju treh obalnih občin je projektno učenje za mlade (PUM) v okviru Izobraževalnega centra Memory v Kopru. Trenutno je vanj vključenih 18 mladih, ki ob treh mentorjih in vodji ter dveh prostovoljcih iz tujine spoznavajo in uresničujejo svoje želje in interese. Tako se lahko odločijo za dokončanje svojega prekinjenega šolanja, se poučijo o poklicnem usmerjanju, se učijo socialnih veščin in se v obliki projektnega dela izobražujejo. Program PUM poteka vse leto razen v obdobju poletnih počitnic. Mladi se lahko vanj vključujejo vse do zasedbe prostih mest.

Ve informacije: Izobraževalni center Memory

Ferrarska 30, Koper (objekt barka)

Tel. in fax.: 05/631 13 13

Spletna stran: www.memopry.si

VABIMO TUDI VSE, KI VAM DELO Z MLADIMI POMENI IZZIV IN BI ŽELELI V PUM-u SODELOVATI

PORTOROŽANOV RECEPT:

GNOCCHI TIROLESIS

Oggi vi presentero' una variante dei famosi "gnocchi de pan" che piu' d' una volta le nostre parsimoniose nonne facevano con gli avanzi del pane. Questi sono pero' molto differenti anche se fatti con il pane raffermo. Non posso darvi le dosi esatte, perche questa ricetta e' quasi "rubata", ma credo che non sara' difficile ad una brava cuoca aggiustare le dosi. In un certo modo e' anche una sfida a tutte le amiche che hanno la voglia di realizzare ogni tanto i miei consigli.

Prendete del pane raffermo e tagliatelo a fettine sottili, che bagnerete con della panna liquida. A parte battete due gialli d' uovo con un po' di burro precedentemente sciolto. Unire del formaggio parmigiano, un po di semolino e farina bianca in parti uguali e mischiare il tutto con il pane e la panna. Per ultimo aggiungete i bianchi d' uovo montati a neve. Bollite in acqua salata (bollente) facendo prima un gnocco di prova. Se risultasse troppo tenero, unite alla massa del pangrattato fino alla consistenza desiderata. Si possono condire a volonta', ma io li preferisco con il burro e pangrattato!

Arrivederci alla prossima ricetta!

Cesarina

Številka/Numero 5*maj/maggio 2002* letnik/anno XII* Portorožan je vpisan v republiški register časopisov pod št. 990* izdajatelj in ustanovitelj: KRAJEVNA SKUPNOST PORTOROŽ /COMUNITA' LOCALE DI PORTOROSE* Naslov uredništva/ L'indirizzo della redazione:Obala 16, p.p. 46, 6320 PORTOROŽ /Lungomare 16, 6320 PORTOROSE* UREDNIŠTVO/REDAZIONE: Marko ZORMAN (gl. in odg. urednik), Mitja JANČAR, Rudi MRAZ, Vlasta IVANIČ-TURK, Nada KOZINA, Livija SIKUR ZORMAN, Cesarina SMREKAR* urejanje: Livija SIKUR ZORMAN* računalniški prelom: Edi ZADNIK* tisk/stampa PIGRAF, d.o.o. Izola * izhaja: mesečno * naklada/tiratura 3.000*cena: 0 SIT. * Tel.uredništva: 05 674-09-47 ali 674-09-48* e-mail: ks.portoroz@amis.net *V TEJ ŠTEVILKI SO SODELOVALI ŠE/A QUESTO NUMERO HANNO COLLABORATO: Andrej ŽNIDARČIČ, Sonja POŽAR iz Lucije, Dragica MEKIŠ, Igor BIZJAN, Lorna LOVREČIČ, Heidi MIKUŠ, Barbara DOBRILA, Boris FILLI, Danijela KLEVA ŠVAGELJ, Alja TASI in še kdo.

NASMEJMO SE S PORTOROŽANOM

JANEZKOVA DOMAČA NALOGA

V mojem kraju je vse na svojem mestu (Prosti spis)

Prelepi maj gre h koncu in poletje že trka na vrata. Po besedah mojega tate pa trka luna tiste, ki še zmeraj verjamejo, da se bo že v tem stoletju rodil mož, ki bo posadil drevo, iz katerega bodo stesali zibelko, v kateri bo spalo dete, ki bo v svojih zrelih letih začelo obnovo starega hotela Palace. Ima pa še boljši predlog: glede na to (tako pravi moj tata), da nekdo v naši občini silno ljubi zabavišča pod šotorskimi platni (z obilico lučic in hrupne turške glasbe), bi verjetno ne bilo težko najti podjetnega cirkusanta, ki bi v propadajoči stavbi uredil hišo strahov, kamor bi

drlo staro in mlado. Tako bi občina v kratkem času pridobila dovolj sredstev za obnovo in bi naši županji ne bilo treba jokati na Drnovškovi rami. Ob teh besedah se mi je utrnila genialna misel: za ureditev hiše strahov bi bil še najbolj primeren mož, ki ima na tem področju največ izkušenj in sicer predsednik državnega zbora, saj je tudi ta institucija včasih podobna hiši strahov - zlasti po odmorih, ko poslanci skrivnostno izginejo.

Status hiše strahov menda grozi tudi portoroškemu Avditoriju, za katerega je nekdo izjavil, da preveč obremenjuje občinski proračun.

Pa je moj tata rekel, da občine o kulturnih ustanovah zmeraj govorijo kot o bremenih in da je čudno, da je v Sloveniji sploh še kakšna knjižnica ali založniška hiša. In je tata še rekel, da bi morda res bilo najbolje, da bi ga priključili kateremu od hotelov s kongresnim turizmom. "Kongresniki" so se namreč potožili, da v Portorožu primanjkuje primerne zabave, pa bi zato v Avditoriju uredili zanje zabavišče zaprtega tipa. Zaprtega pa zato, ker so zabave izobražencev in veleumov dostikrat zelo razposajene in hrupne - navadni smrtniki, katerim so dobre tudi povprečne portoroške zabave, bi jih zagotovo težko preživel. Vprašal sem mojega tata, čemu sploh potrebujejo zabavo ljudje, ki so se srečali z namenom, da bi proučili nek problem in našli skupno rešitev ali ki so prepotovali stotine kilometrov, da bi izvedeli nekaj novega na svojem poklicnem področju. Pa se je vmešala moja mama in rekla, da gre za sindrom Žejne sipe: tudi tata gre v bife Pri žejni sipi z nedolžnim namenom, da bi izvedel kaj novega. Po izdatnih količinah koristnih informacij pa telo reagira tako, da se čisto nagonsko zaplete v kakšno nepredvideno zabavo.

Tata je mirno odvrnil, da smo spričo nekaterih družbenih pojavov nemočni; nemočni kot Zeleni Slovenije, ki strogo poudarjajo, da odobravajo samo tak navtični turizem, ki bo okolju prijazen. Ali ste že slišali za kakšen tak turizem - navtični ali suhozemski? Ali je bilo kdajkoli v zgodovini sveta kakšno preseljevanje narodov okolju prijazno...?

Sonja Požar, Lucija

VI SPRAŠUJETE - PORTOROŽAN ODGOVARJA

V Primorskih novicah je pisalo, da bo cesta v obrtno cono v Luciji zgrajena šele maja 2003. Ali je to res?

Ne bo držalo! Gre za grobo tiskarsko napako! Glede na hitrost reševanja zapletov okrog gradnje bo namreč zgrajena šele maja 2030...

Slišal sem, da občina Piran toži Imperial Palace, češ da je kriv za zavlačevanje obnovitvenih del starega hotela Palace. Ker je zame ta podatek nov, me zanima, za kaj pravzaprav gre.

S preprostimi besedami povedano: staremu hotelu naj se nič ne mudi z razpadanjem! To bo lahko mirno in nemoteno počel še nadaljnjih deset let!

Na sejmu Internautica je portoroško komunalno kopališče prejelo Modro zastavo,

se pravi znak okolju prijazne naravnosti kopališča. Ali to pomeni, da odslej v mivki ne bo več pasjih drekev?

Tudi pasji dreki so organski del naravnega okolja, zato ne bi smeli nikogar motiti. Če ne verjamate, se v poletni noči sprehodite po plaži in o drekih povprašajte katerega od nočnih čuvajev, ki v družbi zobatih štirinočev skrbijo za red. Sicer pa izraz "okolju prijazna naravnost" pove samo to, da je uprava kopališča odločno ZA, ne pa tudi, da je že na cilju...

Slišimo, da inšpektorji rušijo črnogradnje v naši občini. Kje pa so ponavadi ti inšpektorji, ko črnogradnje začenjajo rasti? Mar res tako počasi zbirajo dokumentacijo, potrebno za rušenje, da medtem lastnik stavbo že spravi pod streho?

Tisto, kar tako počasi zbirajo, je pogum...

Županja občine Piran je menda prosila predsednika Drnovška za pomoč pri uresničevanju obnove starega Palaca. Ali mislite, da bo ta prošnja rodila sadove?

To je povsem odvisno od tega, ali ima predsednik čarobno paličico...

Slišimo, da piransko župnišče toži občino zaradi prodaje stanovanj, ki so bila pred nacionalizacijo v lasti župnišča. Kaj se vendar zadnje čase dogaja z božjimi služabniki? Kako to, da kar vsi po vrsti pozabljajo na Kristusov nauk o skromnosti in ponižnosti?

Kaj pa govoriš! Saj ne pozabljajo nanj! Saj bodo v sodni dvorani sedeli čisto skromno in ponižno!

Sonja Požar, Lucija

MI MED SEBOJ

čestitamo * zahvaljujemo se * pozdravljamo

☼ K rojstnemu dnevju prostovoljk Rdečega križa v Strunjanu - **Zorke POHLEN** (3. junija), **Uče ČERNAC** in **Pole ROTTER** (8. junija) - nazdravljajo prostovoljke Območne organizacije Rdečega križa Piran.

☼ 15. junija ima rojstni dan **Dejan DRUŽETA** iz Lucije. Vse najboljše mu iz vsega srca želijo njegovi starši, brat, stari starši ter sestrične.

☼ Svoj 8. rojstni dan praznuje 13. junija **Alec SMREKAR** z Vilfanove ulice v Portorožu. Vse najboljše in lepo praznovanje mu želijo mama, tata, sestrica, nona, nono, tete, strici in bratrance.

☼ Iskrene čestitke **Martini TOMŠIČ**, ki je prejela Plečnikovo študentsko nagrado za diplomsko nalogo o krajinskem parku reke Dragonje - prijatelji

☼ STANIŠIČEVIIM v Piranu je novorojeni sin **Davor** prinesel veliko novih radosti. Mamici **Oligi**, očku **Sretenu**, sestri in **bratu** iz srca čestitamo in jim želimo še veliko veselja - prijatelji.

☼ Vse najboljše za rojstni dan, ki ga praznuje 30. maja, portorožanovcu, vestnemu raznašalcu našega časopisa, **Mitji JANČARJU** - od portorožanovcev.

☼ Veslaški klub Piran se zahvaljuje vsem, ki so s svojim prispevkom obogatili izvedbo 10. mednarodne veslaške regate 5. maja v Portorožu: **OBČINA PIRAN, LOKALNA TURISTIČNA ORGANIZACIJA, DROGA D.D., ZAVAROVALNICA TRIGLAV, D.D., MERCATOR - DEGRO D.D., HOTELI BERNARDIN D.D., MIGNON D.O.O., CITYPARK, HARTIS, RADIO TARTINI.**

☼ Ob uvrstitvi ekipe odbojcarske sekcije ŠD Piran v 2. državno odbojcarsko ligo čestitam trenerju **Goranu JOVIČU** in igralkam **Sari HAJBAN, Mateji PAL, Sanji SMILJANIČ, Maji PERIČ, Klari FONDA, Valentini HOJNIK, Gaji PODGORNİK, Maši LOPATEC, Mateji MERKANDEL, Sari RASPOR, Mateji DRČA, Sari BIČIČ**. Čestitam in uspešen nastop v 2. ligi. Vodja sekcije Bogdan Pajek.

☼ Ob prejemu najvišjega priznanja v Republiki Sloveniji s področja preventive v prometu - Svečana listina - iskrene čestitke **Nataliji Planinc** iz Pirana. Priznanje ji je podelil Republiški svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu 16. maja na Brdu pri Kranju za uspešno uvajanje preventive v prometu v vrtcih. Čestitamo - predsednik sveta Bogdan Pajek in člani občinskega sveta za preventivo Piran.

☼ Vse najboljše za prvih 50 let **Jožetu MAVRU** iz Portoroža - prijatelji.

Bralke in bralci Portorožana lahko svoje čestitke, zahvale, voščila, pozdrave, ipd . brezplačno objavite v Portorožanovi rubriki **Mi med seboj**. Sporočite jih lahko po telefonu (674-09-47, 674-09-48), jih pošljete po pošti (Portorožan, p.p. 46, 6320 Portorož) ali pridete osebno v tajništvo KS Portorož (Obala 16, 1. nad., Portorož, dopoldan), da jih zapišemo.

PROSTOVOLJNI PRISPEVKI:

Za Portorožana so tokrat darovali: **Vesna SAKSIDA** 3.000 tolarjev, **Stanislav ZULE** 3.000 SIT, **Tadeja GOLUBOVIČ** 3.000 SIT, **Plinio TOMASIN** 3.000 SIT, **Leopold STRAJNAR** 3.000 SIT, **Ivan KRIBEL** 1.000 SIT, **Anton LAMPE** 2.000 SIT, **NIB LJUBLJANA** 30.000 SIT, **Ogrevanje, d.o.o.** 10.000 tolarjev, **Rižanski vodovod Koper** 30.000 SIT, **Društvo prijateljev mladih** 5.000 SIT, **Splošna bolnišnica Izola** 3.000 SIT, **Osnovna šola Cirila Kosmača Piran** 10.000 SIT, **Ana SEMIČ** 2.000 SIT, **AMD PIRAN** 4.000 SIT, **Štefanija BLEGUŠ** 2.000 SIT, **Stanko GOJTANIČ** 3.000 SIT, **Srednja pomorska in prometna šola Portorož** 20.000 SIT, **Vrtec Morje Lucija** 10.000 SIT, **Giorgio SMILOVIČ** 1.500 tolarjev, **Pierina PEROŠA** 2.000 SIT, **Nevenka HERCEG** 1.500 SIT, **Ančka ŠKRABAN** 3.000 SIT, **družina MOŽINA** 4.000 SIT, **Nevenka KRAPEŽ** 1.500 SIT, **Nada PUKŠIČ** 1.500 SIT, **Danica LAPAJNA KEKIČ** 2.000 SIT, **Milka MEČULJ** 2.000 SIT, **družina ČEPAR** 2.000 SIT, **Marta GOMIZELJ** 2.000 SIT, **Dino BELAC** 5.000 SIT, **Lucijčanka** 2.000 SIT, **Gizela MAHNIČ STERMŠEK** 2.000 SIT, **Ivanka KAVŠEK** 2.000 SIT, **Sonja KNEZ** 10.000 SIT, **družina RAVALICO** s Šolske ulice v Luciji 2.000 SIT, **družina SORTA** 3.000 SIT, **Milan SURINA** 3.000 SIT

Portorožan se vsem zahvaljuje. Za Portorožana lahko prispevate osebno v tajništvo **KS PORTOROŽ** na Obali 16 v Portorožu (v I. nadstr.) ali po položnici na žiro račun **KS Portorož št. 51410-645-50022** s pripisom "Za Portorožana". Hvala vsem, ki se odločite prispevati za Portorožana.

PORTOROŽANOVIMALI OGLASI

☼ **Skoraj nov kavč** iz blaga zelo poceni prodam. Tel.: 677-88-00.

☼ Potrebovala bi rabljen, klasičen **pisalni stroj**. Če mi ga je kdo pripravljen brezplačno odstopiti, naj me prosim pokliče na 041/241-309.

☼ **Kitara, bas, bobni** in synthesizer - pouk na tvojem domu. Informacije na GSM: 040/387-482.

☼ Nujno iščemo **osebo za pomoč** na domu v popoldanskem času. Tel.: 6732-043, 041/771-759.

☼ **Teniški reket Spalding** skupaj s teniško usnjeno torbo prodam za 3.500 SIT. Tel.: 673-24-28.

☼ Zaradi prostorske stiske prodamo **fitness trenirno napravo**. Tel.: 6773-128.

☼ **Lepo dvosobno stanovanje** v centru Lucije zamenjamo za večje z dobrim doplačilom. V poštev pride tudi nakup. Tel.: 677-06-58.

☼ Prodajam komplet novih, še originalno zapakiranih **rjuh, prava švicarska čipka**, znamke Zucchi in Paoletti, primernih za poročno darilo in podobno. Tel.: 040/243-981.

☼ Nabralo se mi je veliko **kristalov vodnega kefirja**. Kdor si želi pripravljati poceni, odličen osvežujoči, zdrav ter krepilni napitek, naj se oglasi! Tel.: 040/243-981.

Bralke in bralci Portorožana lahko v Portorožanu svoj mali oglas objavijo brezplačno. Besedilo malega oglasa lahko do 20. v mesecu sporočite po telefonu (tel.: 674-09-47 in 674-09-48).

Lahko pa ga pošljete po pošti (Portorožan, p.p. 46, 6320 Portorož) ali ga dostavite osebno na uredništvo (v prenovljeni stavbi **KS Portorož, Obala 16, Portorož, 1. nad. ob delovnikih med 8. in 12. uro**).

Med malimi oglasi ne objavljamo brezplačno sporočil obrtnikov, podjetnikov in pravnih oseb.

10 let Active

Široko paleto kartic iz sistema Activa izdaja 7 bank: Banka Celje, Banka Koper, Gorenjska banka, Krekova banka, NKB Maribor, Poštna banka Slovenije in Slovenska zadružna kmetijska banka, ki bodo 10. obletnico uspešnega poslovanja sistema Activa obeležile s svečano konferenco, ki bo 6. junija v Portorožu.

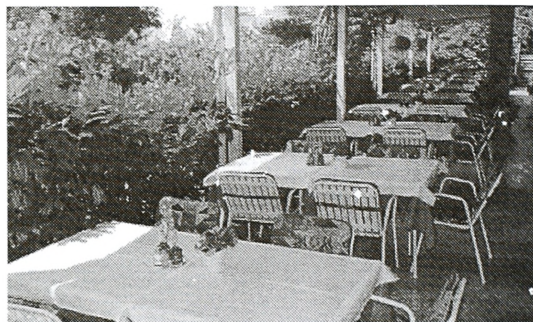
RESTAVRACIJA Z ZNANJEM

*Asterina slovi med ljubitelji dobre hrane
po svojih okusnih in raznolikih jedeh.
Zabeležite svoje dragocene trenutke s skrbno
izbrano jedjo in s prefinjeno pripravo.*

*Privoščite si,
Asterina vas pričakuje.*

Podvozna 11, Lucija
tel.: 677-32-02
fax.: 677-09-50

**Skrajni rok za odprtje transakcijskega računa
se nezadržno približuje.**

transakcijski račun pri Banki Koper d.d.

**optimalno upravljanje s finančnimi sredstvi
poenostavljen postopek odpiranja
bančni skrbnik - vaš stalni sogovornik
brezplačni paket za Poslovno i-Net Banko**

i-Net Banka
poslovna

 Banka Koper

Banka Koper d.d., Pristaniška 14, 6502 Koper, www.banka-koper.si